

HASŁO ŁÓDZKIE

DZIENNIK BEZPARTYJNY

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Łódź, Piotrkowska 15, tel. 81-06 i 63-66.
Redakcja nocna (po godz. 9 wiecz.) ul. Piotrkowska 85, tel. 29.

Cena 20 groszy

Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od godziny 6—7 wieczorem
Sekretariat czynny od godz. 12—1 w poł. i od 6—7 wiecz.

OPOZYCJA PRÓŻNO SZUKA SŁABYCH PUNKTÓW W ZWARTYM FRONCIE RZĄDOWYM

Rząd nie lęka się partyjnego warcholstwa

Premier Bartel w mocnych słowach gromi opozycję za jej destrukcyjną działalność na szkodę państwa i społeczeństwa

WARSZAWA, 26.2. Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu pos. Woźnicki uzasadniał wniosek o pociągnięcie Min. Skarbu Czechowicza do odpowiedzialności przed Trybunał Stanu, kończąc swe przemówienie oświadczeniem, że wniosek swój podtrzymuje i żąda odesłania go do komisji.

Marszałek Sejmu zaproponował wybór specjalnej komisji, złożonej z 15 członków, która by zajęła się rozpatrzeniem sprawy przekroczeń budżetowych.

PRZEMÓWIENIE POSŁA KRZYŻANOWSKIEGO.

Następnie przemawiał pos. Krzyżanowski, który podkreślił, że rozprawy nad wnioskiem wykażą nicosć zarzutów, postawionych przez wnioskodawców.

Min. Skarbu prowadzi w tej chwili lokaty naszych papierów zagranicą i reprezentuje przedłożenia podatkowe wobec Sejmu. Uchwalenie wniosku osłabi stanowisko ministra, bo wniosek ten posiada stronę polityczną.

Klub BB. wysuwa rezolucję, aby rząd wystąpił z projektem prawa budżetowego, któreby te nieporozumienia usunęło.

Rząd wniesie przedłożenia najpóźniej w maju, wnioskodawcy zaś żądają przedłożenia natychmiast.

Wyrazić tedy należy wątpliwość, czy ta subtelna gra polityczna odniesie swój efekt, zwłaszcza, wobec takiego wóldarza skarbu, jak Minister Czechowicz, który osiągnął w dziele sanacji gospodarczej całkowity sukces.

Wyrok historii uniewinni ministra Skarbu, a nie jego oskarżycieli.

Straszliwy huragan wyrządził ogromne szkody

NOWY JORK, 26.2. Szalejący w stanie Mississippi huragan wyrządził w całym stanie olbrzymie szkody.

Wieś Dunkan, licząca 700 mieszkańców, jest dosłownie zmieciona z powierzchni ziemi. Ani jeden budynek nie ocalał.

Pod gruzami powalonych domów zginęło 25 osób, 100 odniosło ciężkie rany.

Autem

po zamrożeniu morza odbywa się komunikacja z Finlandią do Szwecji

KLAJPEDA, 26.2. Wskutek ostatnich mrozów port tutejszy został całkowicie unieruchomiony. Powłoka lodowa jest tak gruba, iż dostęp wszelkich statków jest niemożliwy. Zatoka botnicka jest całkowicie zamrożona tak, że komunikacja między Szwecją a Finlandją odbywa się zapomocą samochodów, które odbywają swą drogę po zamrożonej powłoce lodowej. (ATE)

„Arcybiskup“ Kowalski stanie dziś przed sądem

Dziś Sąd Apelacyjny w Warszawie będzie rozpatrywał sprawę „arcybiskupa“ marjawickiego — Kowalskiego, oskarżonego przez jedną z b. zakonnic marjawickich o oszustwo.

Gdy na trybunę wstąpił pos. Rybarski, na ławach BB. wybuchła wrzawa i okrzyki „Żyrdarów, Kucharski“.

Wobec tych hałasów przewodniczący za-

rządził przerwę, po której otwierając obrady, jako urzędowy obrońca wolności słowa, prosił, aby posłowie uszanowali wolność słowa w ramach regulaminu.

Oświadczenie premiera Bartla

Prezes Rady Ministrów prof. Bartel oświadczył: — Wysoki Sejmie! Pos. Woźnicki z równym przekąsem raczył łaskawie wytknąć, że w swoim czasie podpisałem wniosek pociągnięcia przed trybunał stanu b. min. Kucharskiego.

Pragnę oświadczyć, że gdyby podobna sprawa istniała obecnie — wniosek odpowiedni równieżbym podpisał.

Rząd, którego jestem członkiem od 15-go maja 1926 r., wziął na siebie brzemie naprawy systemu skarbowego i finansowego Polski pod względem faktycznym i formalnym. Dokołał i jednego i drugiego, czy się to komu podoba, czy nie.

Pod tym względem uporządkowania formalnego rząd ten był pierwszym, który zwrócił uwagę na fakt nieistnienia zamknięć rachunkowych państwa wogóle.

Rząd przedłożył te zamknięcia za rok 1923, 4, 5, 6 i 7. Leżą one w magazynach Sejmu i nie wzbudzają zdaje mi się, zbytznego zainteresowania Wysokiej Izby.

Oskarżacie Panowie Min. Skarbu za którym stoi cały rząd, że przekroczył budżet r. 27 i 28 bez zgody ciał ustawodawczych.

Taktyka walczących z rządem polegała na unikaniu uderzeń frontowych, a na atakach na poszczególne patrole ministerjalne. Taktyka ta dała panom niekiedy sukcesy ale tylko pozorne.

Chcecie obecnie panowie, aby tumany wytworzonego tu politycznego gazu-iperytu zatruły atmosferę państwa.

„Rząd nie zdaje rachunków z grosza publicznego...“ Z tem hasłem chcecie pójść w kraj i zwyciężyć nieznośne dla was rządy.

Stwierdzam wobec całego kraju, że rachunki państwowe za ub. rok budżetowy nie są okryte tajemnicą.

Rząd złożył je NIK. Zgodnie z memi dotychczasowymi oświadczeniami powtarzam, że przekroczenia budżetowe Rząd przedłoży równocześnie z zamknięciami rachunkowymi z r. 27-28 po zatwierdzeniu ich przez NIK.

Nietylko jako szef Rządu, ale jako członek parlamentu nie doradzam panom szukania sukcesów politycznych na zaatakowanym przez panów odcinku.

Fakt przegranej panów bez względu na pozory, jest pewnością matematyczną, wynikającą z pojmovania przez nas obowiązków wobec państwa i jej obywateli.

Ucieczka bandytów z pędzącego pociągu

Jednego z opryszków schwytano, drugiego zabito w pościgu

Z Białegostoku telefonuje nasz korespondent: W lasach koło Lidy policja stoczyła krwawą walkę z groźną bandą przemytników, którzy przeprowadzali przez zieloną granicę konie z Polski do Rosji sowieckiej.

Banda ta, jak stwierdzono, trudniła się również szpiegostwem na rzecz Sowietów.

Po kilkogodzinnej wymianie strzałów ujęto dwu członków bandy Aleksandra Wróblewskiego i Zygmunta Kundziera. Schwytanych okuto w kajdany i wieziono pociągiem do Białegostoku.

W drodze odwozący bandytów policjanci zdrzemnęli się, ukołysani jednostajnym stukiem kół.

Skorzystal z tego Wróblewski i w niewytłumaczony dotychczas sposób zdołał uwolnić ręce z kajdan i zdjąć łańcuchy z nóg.

Następnie oswobodził Kundziera. W tej chwili ocknęli się policjanci. Chcieli obezwładnić rabusiów.

Bandyci zdołali jednak wybiec na korytarz i dopaść do drzwi.

Pociąg minąwszy stację Albertyn szedł całą parą.

Nie przeraziło ich to.

Pierwszy skoczył Wróblewski, za nim Kundziera.

Upadając na nasyp Wróblewski zwichnął nogę. Nie zważając na ból rzucił się z towarzyszem do ucieczki w kierunku widniejącej na horyzoncie wstęgi lasu.

Za uciekającymi posypały się strzały.

Zgrzytnęły hamulce, pociąg zwolnił biegu.

Policjanci wyskoczyli na tor i puścili się w pościg za zbiegami. Przyłączyło się do nich również kilku pasażerów.

Mimo wezwania do zatrzymania się, bandyci uciekali.

Wtedy policjanci zaczęli strzelać.

Kilka kul trafiło Wróblewskiego, którego podtrzymywał towarzyszy.

Ranny zachwiał się i padł na śnieg.

Kundziera uciekał dalej. Dopadł wreszcie do skraju lasu i znikł z oczu ścigających.

Schwytano go dopiero następnego dnia w czasie obławy i przewieziono do Białegostoku.

Wróblewski zmarł wkrótce z odniesionych ran.

Okropna śmierć kilkunastu robotników w czasie olbrzymiego wybuchu w zakładach azotowych

BERLIN, 26.2. W zakładach azotowych „Trosberg“ pod Traumsteinem nastąpił w poniedziałek w południe wielki wybuch.

Tragedja latarnika

LONDYN, 25.2. Od 8 dni już kierownik latarni morskiej w Pentland (Orkady) zapadł ciężko na zdrowiu.

Podwładni nieszczęśliwego latarnika wysyłają ciągle rozpaczliwe sygnały, donosząc o katastrofalnym stanie jego zdrowia.

Trzykrotnie już okręty marynarki wojennej usiłowały dotrzeć do latarni morskiej w Pentland, z powodu jednak gwałtownych śnieżyć musiały zawrócić z połowy drogi.

Wieża 30-metrowej wysokości, stojąca w pobliżu miejsca wybuchu runęła i po-grzebała kilkunastu robotników. Dotychczas wydobyto z pod gruzów 2 zabitych i 6 bardzo ciężko rannych oraz kilkunastu robotników lżej rannych.

Wybuch nastąpił z powodu niedostatecznego zabezpieczenia przedsięwziętego przy naprawie maszyn.

Szkody są olbrzymie i dotychczas niemożliwe do ustalenia.

Całe miasto Trosberg osnute jest gęstymi chmurami czarnego dymu. (PAT)

Jak na komendę

A więc wchodzimy w okres walki o na-
prawę ustroju Państwa. Walki na słowa.
Wprawdzie detronizowani przez samo życie
krzykacze partyjni grożą: „nie pozwolimy,
przyjmujemy wyzwanie, staniemy w obronie
i t. p.”, ale dobrze wiemy, że są to tylko sło-
wa. Walka, zwłaszcza zwycięstwo w wal-
ce, należało i należy od pierwszej chwili od-
rodzenia Polski do tych, którzy nie ograni-
czyli się w Polsce odrodzonej do przechwa-
łek potomków gęsi kapitolifskich, a stanęli
do warsztatu pracy państwowej. Tym, co
ubierali cudze zasługi w słowa agitacji, prze-
znaczonej dla usypiania mas, dano dosadną
odprawę, poczem zabrano się do pracy twór-
czej nad unormowaniem życia polskiego.

Toniemy znowu w powodzi słów. Wzbie-
rają bohaterskie piersi filarów sejmowych.
Po odrzuceniu demagogów partyjnych przez
najszersze masy społeczeństwa, które powo-
łały do życia Bezpartyjny Blok Współpracy
z Rządem, nadszedł wreszcie okres zrealizowa-
nia hasła naprawy ustroju Państwa, z któ-
rym to hasłem Blok stanął do wyborów. Zło-
żono projekt naprawy Konstytucji. Stało
się to kamieniem obrazy dla prawicy i lewicy
sejmowej, gdyż sami zdobyć się nie mogli
na konkretne wnioski w tej mierze.

Rozpoczęła się walka, bardzo głośna, jak
dotychczas, zapowiadana. W rozwijającej
się batalii słownej przeważa, niestety, tani
efekt, a głównie — wyslizgiwanie się od od-
powiedzialności za jakąś poważniejszą, za-
kończoną, przemyślaną pracę w dziedzinie
ustroju Państwa.

Rzecz charakterystyczna, że, gdy zabie-
rają głos bezimienni zawodowi pracownicy
pióra, starają się — wedle zdolności i pozio-
mu wykształcenia i kultury politycznej —
bić w nowy projekt naprawy Konstytucji,
bo im tak kazano. To jest zrozumiałe. Gdy
jednakże głos zabierają wielkości tubylcze,
zjawiają się naprzemian to wręcz komiczne,
to tchórzostwem i ohydą podszyte elabo-
raty.

Nie może ująć uwagi fakt, że w ostatnich
dniach, jakby na komendę, działacze polity-
czni, zarówno opozycji prawicowej, jak i le-
wicowej, usiłują eliminować osobę Marszałka
Piłsudskiego w podjętej walce demago-
gicznej z nowym projektem B. B. Dlaczego?
Dlatego, że argumenty, których zaczynają w
tej walce używać, są tego gatunku, że już
brak im odwagi wysuwać je pod adresem Bu-
downiczego Polski. By jakoś tchórzostwo
swe ubrać, stwierdzają, że „Piłsudski nie zna
ustroju mas”, „Piłsudski jest źle informowa-
ny przez swe otoczenie”, „Piłsudski otoczył
się zakłamanym towarzystwem”, itp. Słowa-
m, demagogia partyjna idzie po linii naj-
mniejszego oporu: „tak, zgadzamy się, Pił-
sudski jest jednostką genialną, ale...” I to
„ale” zawisa w powietrzu... Dalej zaczynają
się inwektywy, oszczerstwa, i celowe pusz-
czenie zatrutych strzał w najbliższych z lat
dawnych współpracowników Marszałka i w

Czteroletnia „era Hoovera”

Przygotowania do wprowadzenia się nowego prezydenta do Białego Domu

Za tydzień — 4 marca — rozegra się w
Stanach Zjednoczonych akt państwowy wiel-
kiego znaczenia: skończy się okres prezyden-
tury Coolidge'a, a rozpocznie się czterolet-
nia „era Hoovera”. Wybrany w listopadzie
nowy prezydent 4-go marca zajmie aparta-
menty Białego Domu w Waszyngtonie i roz-
pocznie rządy.

Przeszło 10,000 osób ubiega się o posady
w tym rządzie. Codziennie otrzymuje dr.
Hubert Work, przewodniczący zarządu „par-
tji republikańskiej” pliki listów od niezliczo-
nych kandydatów na posady i codziennie roz-
syła drukowane formularze odpowiedzi, że
„przyszły prezydent jeszcze nie rozpatrywał
spraw osobistych odnośnie obsadzenia waż-
nych urzędów państwowych”.

Jest to zresztą stały i charakterystyczny
objaw w Stanach Zjednoczonych. Przeważ-
na część urzędów jest obieralna i każda gmi-

na, każde miasto, każdy stan obiera swych
funkcjonariuszy publicznych. Znikoma część
urzędów — i to centralnych — pochodzi z
nominacji prezydenta. Po upływie kadencji,
a więc po 4 latach, nowy prezydent może
„wymieść” urzędy i osadzić ludzi nowych...
(Jeśli zatem słyśmy się o faktach korupcji,
nadużyć, szybkiego bogacenia się itd. — przy-
czyny szukać trzeba również i wtem, że ur-
zędnik w ciągu 4 lat rządów „swego” pre-
zydenta ulega często pokusie zaopatrzenia
się na dalszą przyszłość, gdy z chwilą zmia-
ny pana Białego Domu przyjdzie nań kolej
dostania się na śmietnisko).

Tym razem jednak „wymiecenie” będzie
— jak się zdaje — nie wielkie. Rządy Ho-
overa w swej polityce zasadniczej niewiele
różni się będa od obecnych i wielka „mio-
tła” byłaby w ruchu, gdyby np. partję repu-
blikańską zlużowała partja demokratyczna...

Lista władz centralnych, które 4-go mar-
ca zostaną na nowo obsadzone, ogranicza
się zatem do 10 posad ministerjalnych (trady-
cyjnie stary gabinet w dniu tym wnosi swą
dymisję w ręce nowego prezydenta), do 10
posad zastępców sekretarzy stanu i do
zmian w korpusie dyplomatycznym.

Z tych 10 ministrów prawdopodobnie
dwaj zostaną w nowym rządzie: a mianowicie
szafarz skarbu amerykańskiego Mellon i
generalny prokurator (mniej więcej) europejski
minister sprawiedliwości Donovau.

Najważniejsze — i z europejskiego punk-
tu widzenia — jest zachowanie zarządu fi-
nansów amerykańskich przez Andrewa W.
Mellona. Również i jego zastępca Ogden L.
Mills ma zostać w urzędzie. Mellon liczy
już 75 lat; przygotowuje sobie następcę w
swym obecnym zastępcy. Mills zresztą na-
leży do koła najbliższego Hoovera i w kam-
panji przedwyborczej odegrał wybitną rolę,
agitując silnie na rzecz Hoovera.

Amerykańskie koła gospodarcze życzą
sobie, by Mellon nadal prowadził politykę
finansową. Uważając to za gwarancję finan-
sowej stałości rządu; bankierzy amerykań-
scy wiedzą, że póki Mellon kierują polityką
finansową, nie potrzebują się lękać żadnych
niespodzianek na targu pieniężnym. Wszak
to Mellon doprowadził do tego, że w czasie
ery jego zwrócono ze skarbu państwa przed-
siębiorcom przemysłowym dwa miliardy nad-
płaconych podatków, wzgl. zapisano je na
później mające być wpłacone podatki!

Ten fakt, że Mellon zostaje — nadaje już
piętno przyszłej „erze Hoovera”. Z fastu te-
go można już wynioskować charakter tej
ery.

Mobilizacja Niemiec do wojny odwetowej

Łajemnica miliardów w budżecie Rzeszy

Dla właściwej oceny tendencji pacyfistycz-
nych naszego zachodniego sąsiada warto
zajrzeć za kulisy budżetu Rzeszy Niemiec-
kiej.

Uderza tam odrazu olbrzymia fantastycz-
na wprost pozycja funduszu... subwencyjne-
go: 2.347 milionów marek.

Jest to suma przewyższająca całkowity
budżet Polski!

Na cóż przeznaczony jest ten fundusz sub-
wencyjny? Przy odpowiedzi na to pytanie
trzeba rozróżnić wersję oficjalną i — rzeczy-
wistość.

Wersja oficjalna głosi, że fundusz subwen-
cyjny jest obracany m. in. na cele społeczne:
330 milionów na bezrobocie, 187 na zwalczanie
kłeski mieszkaniowej, 71 na „pomoc” lud-
ności w terenach okupowanych, 107 na rolni-
ctwo, 49 na flotę, 9 na lotnictwo, 58 na han-
del i przemysł.

W rzeczywistości dzieje się inaczej. Roz-
działu sum subwencyjnych nie reguluje żad-

na ustawa, co umożliwia tajną gospodarkę
bez żadnej kontroli. Z zupełną dowolnością
szafuje się sumami, nieraz bardzo poważnymi
na cele ukryte.

Wśród subwencionowanych przedsię-
wzięć jest cały łańcuch fabryk i instytucji,
zajmujących się przygotowaniem materiałów
wojennych.

Od czasu do czasu wybucha jakiś „skan-
dal subwencyjny”, ale nie wpływa bynaj-
mniej na zmianę praktyk subwencyjnych.
Głośne były skandale z finansowaniem prze-
mysłu włókienniczego zagłębia Ruhry, lot-
nictwa i fabryk przemysłu wojennego.

Pacyfistyczne koła niemieckie piętnują u-
stawicznie ten system subwencyjny i domaga-
ją się uchwalenia odpowiedniej ustawy, oczy-
wiście bez skutku, gdyż i obecny rząd socjali-
styczny nie ma zamiaru uwzględnienia tych
postulatów i subwencionuje dalej groźbę no-
wej wojny światowej.

nie winien, to wszystko robi jego otoczenie”.
Tak wołają, jak na komendę, partyjnicy
lewicowi i prawicowi.

I ten argument zawiśnie w powietrzu, a
opinia publiczna stanie po stronie budowni-
czych polskich, po stronie twórczej pracy
państwowej, tembardziej dziś, gdy zaczyna
się realizowanie hasła, z entuzjazmem przez
tę samą opinię publiczną przyjętych.

Aleksy Rzewski

Łódzki Starosta Powiatowy

Obrona państwa jako problem społeczny

Skrót wykładów prof. płk. Iwanow-
skiego w Wyższej Szkole Nauk Spo-
łecznych i Ekonomicznych w r. 1925
w Łodzi.

*Ewolucja zagadnienia obrony Państwa. —
Cechy charakterystyczne wojen współczes-
nych. — Wojna nowoczesna jako mobilizacja
wszystkich sił narodu. — Naród pod bronią.*

Do wielkiej rewolucji francuskiej punk-
tem obronnym państwa była armia najemna.
Niezbędne liczne armie w tych czasach tłumaczą
się ograniczeniem środków finansowych
państwa, które przy ówczesnym stanie roz-
woju gospodarczego nie mogły sobie pozwo-
lić na znaczne na ten cel wydatki.

Rewolucja francuska wprowadza obowią-
zek służby wojskowej, czas służby zostaje o-
kreślony na lat 7. Podczas wojny armia u-
zupełnia się wcielaniem w swe szeregi daw-
nych żołnierzy.

Rok 1808 wprowadza koncepcję powszech-
nej służby wojskowej, która trwa do dnia
dzisiejszego. Koncepcja ta zrodziła się w
Prusach. Konwencja z dnia 8. IX. 1808 r.,
po pogromie armji pruskiej przez Napoleo-
na, ograniczyła liczebność armji do 42.000 lu-
dzi; stan ten prowadził do utraty mocarstwo-
wego stanowiska Prus w Europie. Zrobiono
więc z armji szkołę przysposobienia wojsko-
wego narodu, powołując na ćwiczenia coraz
to nowych szeregowców z rezerwuaru naro-
dowego.

W wojnie 1870 — 1 obowiązek służby
wojskowej wprowadzony był w armji niemiec-
kiej. Wojna powszechna zmobilizowała do
walki, już nie armie poszczególnych państw,
ale całe narody. Francja powołała 1/5 część
ludności pod broń. Ludność państw enten-
ty licząca 984 milionów wydała z siebie w
czasie trwania wojny 43 miliony żołnierzy.
Państwa centralne o ludności 160 milionów
powołały 22 miliony żołnierzy, co czyni pra-
wie 15 proc. ogółu ludności. Wojna współ-
czesna przekształciła się w zmagania rzeczy-
wiste całych narodów, wymagając najwyż-
szych wysiłków nietylko wojskowych, ale go-
spodarczych i moralnych, podporządkowując
wszystkich obywateli dla obrony interesów
narodu.

*Zasady organizacji sił zbrojnych Państwa w
czasie pokoju i wojny. — Ustawa o powszech-
nym obowiązku służby wojskowej. — Szkol-
nictwo wojskowe. — Zagadnienie mobilizacji,
jako przygotowanie w czasie pokoju do
obrony.*

Podstawą organizacji sił zbrojnych są:
ludzie, materiał, moralność. Wojsko kulturuje
rycerskie tradycje narodu i doprowadza siły
moralne żołnierzy do najwyższego napięcia
przez wyszkolenie wojskowe. Zamiast daw-
nej mobilizacji rezerwistów, mamy dziś mo-
bilizację całego narodu. Wojna jest dalszym
ciągiem polityki, prowadzonej tylko innymi
środkami, a fakt wypowiedzenia wojny jest

zawsze ostatnim atutem w grze dyplomatycz-
nej. Znaczna część twórczości przemysłowej
państwa podczas pokoju, jest przeznaczoną
dla armji, obrony państwa i gromadzenia
środków technicznych. Całe życie narodu
doznaje podczas wojny przeobrażenia; kie-
rownictwo wojskowe musi myśleć już nietyl-
ko o wyżywieniu wojska, ale całego narodu.

Ustawa o powszechnym obowiązku służby
wojskowej z dnia 23 maja 1924 roku (Dz. U.
Nr. 61) składa się z 117 artykułów, zawiera
17 rozdziałów dotyczących: I — Postanowie-
nia wstępne.

II — Przepisy ogólne o powszechnym o-
bowiązku służby wojskowej.

III — O władzach powołujących do służ-
by wojskowej.

IV — O czynnościach przygotowawczych
do poboru.

V — O obowiązku stawiennictwa do po-
boru i o poborze.

VI — O służbie pomocniczej.

VII — O skróceniu i odroczeniu służby
wojskowej.

VIII — Koszty stawienia się poborowych i
członków rodzin.

IX — O służbie ochotniczej.

X — O kontyngencji.

XI — Służba w wojsku stałym, rezerwie
i pospolitem ruszeniu.

XII — Zwolnienie od obowiązku po-
wszechnej służby wojskowej.

XIII — O zawieraniu małżeństw przez o-
soby obowiązane do służby wojskowej.

XIV — Wyjazd zagranicę osób, podlega-
jących obowiązkowi służby wojskowej.

XV — Zebrania kontrolne.

XVI — Postanowienia karne.

XVII — Przepisy przejściowe i końcowe.

Na zaszarze art. 116 ustawy z dnia 23 ma-
ja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby
wojskowej (Dz. U. Rz. P. Nr. 61, poz. 609)
Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozu-
mieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych,
Zagranicznych, Sprawiedliwości, Skarbu,
Kolei, Wyznań Religijnych i Oświecenia Pu-
blicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych,
Przemysłu i Handlu, wydało dnia 21 marca
1925 r. szczegółowe rozporządzenie wykona-
wcze (D. U. R. P. Nr. 37, poz. 253) Rozpo-
rządzenie Wykonawcze zawiera 661 paragra-
fów, przeważnie poprawek i samodzielnych
omówień niektórych szczegółów ustawy. Na-
stępnie M. W. R. i O. P. w porozumieniu z
Ministrami: Spraw Wojskowych, Przemysłu i
Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych
dnia 24 marca 1925 r. w wykonaniu art. 17
o obowiązku służby wojskowej z dnia 23 ma-
ja 1924 r. (D. U. 37) ogłosiło wykaz zakła-
dów naukowych, których absolwentom posi-
adającym świadectwo ukończenia szkoły, przy-
sługuje prawo półtorarocznej służby w wojsku
stałym, w myśl przepisów art. 45 Usta-
wy o powsz. obow. służby wojskowej.

Zagadnienie szkolnictwa wojskowego i
przygotowania narodu do gotowości bojowej,
przeostało być zagadnieniem czysto wojsko-
wym. Działalność przygotowawcza do przy-
szłej obrony obejmuje resort każdego mini-
sterstwa, jest zagadnieniem skomplikowa-
nym, związanym ściśle z ustrojem społecz-
nym, państwowym, jak również z działalno-
ścią gospodarczą i nowoczesnym rozwojem
rodzimego przemysłu.

Zagadnienia te wymagają należytej oce-
ny ze strony uczonych statystyków, ekonomi-
stów, polityków i działaczy społecznych. Po-
może to państwu w jego szczyfowej pracy o-
brony granic kraju, przed najazdem wrogów.

(D. c. n.)

Miejski Kinematograf Oświatowy

WODNY RYNEK (róg Rokicińskie)

Od wtorku, dnia 26. II. do 4. III. 1929 r. w.

Epopoea filmowa nieśmiertelnego dzieła
Adama Mickiewicza

Pan Tadeusz

Następny program: **Chata Wujka Toma**

Początek seansów dla dorosłych o godz. 18.45
i 21, w soboty i w niedziele 16.45, 18.45 i 21

Początek seansów dla młodzieży o g. 15-ej
i 17.—, w soboty i niedziele o 13 i 15-ej.

KRONIKA

Środa, 27 lutego, Leandra.
Czwartek, 28 lutego, Teofila M.
TEATRY.

Teatr Miejski — Pigmaljon.
Teatr Kameralny — Murzyn Warszawski.
Teatr Popularny — Romeo i Julja.

CO GRAJĄ DZIS W KINACH:

Apolo — Cyrk.
Bajka — Przygody brygadiera Gerarda.
Casino — Adjutant Cara.
Capitol — Tajemnica cytadeli w Dęblinie.
Corso — Tajemnicza banda.
Czary — Prawo szpady i krwi.
Dom Ludowy — Wyrok bez sądu.
Era — Anna Karenina.
Grand-Kino — Egzotyczna kochanka.
Luna — Miasto cudów.
Miejskie Kino Oświatowe — Pan Tadeusz.
Mimoza — Gehenna zdradzonego męża.
Odeon — General.
Palace — Hong-Kong.
Resursa — Zakazana kobieta.
Splendid — Kozacy.
Spółdzielnia — Księżka na wygnaniu.
Słońce — Miasto tysiąca uciech.
Victorja — Riff i Raff.
Wodewil — Ludzie podziemi.
Zachęta — Spowiedź uczciwej kobiety.

Chłodna wiosna, krótkie upalne lato

Co mówią Kaszubi o pogodzie

Urzędowa meteorologia zawiodła zupełnie.

Nie umie ona przepowiedzieć, kiedy skończę się mrozy, jaka będzie wiosna i lato.

Posłuchajmy więc, co mówią o pogodzie Kaszubi, rybacy pobraża polskiego, którzy z pokolenia w pokolenie otrzymują od swych ojców lepsze spostrzeżenia, aniżeli mogą je dać stacje meteorologiczne.

Kaszubi twierdzą, że zimna potrwają jeszcze do połowy marca. Ciepło będzie następowało wolna, krok za krokiem.

Gwałtownych zmian temperatury nie będzie w żadnym wypadku.

Wiosna będzie wietrzna i chłodna, po niej zaś nastąpi bardzo upalne lato z szalonymi ulewami, ale druga połowa lata będzie znów zimna i dżdżysta.

Uroczysta akademia papieska

w parafji św. Anny

W sali parafjalnej św. Anny odbyła się uroczysta akademja dla uczczenia jubileuszu 50-lecia kapłaństwa Ojca Świętego, Piusa XI-go.

Uroczystość zaszczylił swą obecnością J. E. ks. dr. biskup Tymieniecki w towarzystwie ks. dr. Roszkowskiego.

W czasie uroczystości przemawiał J. E. ks. dr. biskup Tymieniecki oraz prof. gimnazjum im. Kopernika, p. Kowalczyk.

Następnie odbyła się część koncertowa.

Czytelnie przy związkach zwolnione od podatków

Jak nas informują związki i stowarzyszenia oświatowe Ministerstwo Skarbu zarządziło, ażeby czytelnie, znajdujące się przy związkach, o ile stanowią one nierozłączną ich część, a nie są przedsięwzięciem zarobkowym były całkowicie zwolnione od podatków. Czytelnie zwykle korzystają z ulg podatkowych, biorąc pod uwagę ich znaczenie kulturalne.

Żetony pamiątkowe P.W.K.

Z racji Powszechnej Wystawy Krajowej zostały wydane propagandowe żetony pamiątkowe. Żetony te, artystycznie wykonane, w dwóch odmianach, sprzedawane są po bardzo przystępnej cenie — 1 złotego.

Wyłączna sprzedaż odznak tych powierzona została „Towarzystwu Pomocy Inwalidom Wojennym i Weteranom z r. 1863 na Województwo Poznańskie” w Poznaniu, ul. Fredry 7, dokąd należy kierować zapotrzebowania na żadaną liczbę odznak.

Nocne dyżury aptek

Dzisiaj dyżurują następujące apteki:

M. Lipca (Piotrkowska 193), M. Müllera (Piotrkowska 46), W. Groszkowskiego (Konstantynowska 15), Perelman (Cegielniana 64), H. Niewiarowskiej (Aleksandrowska 37), S. Jankielewicz (Stary Rynek 9).

Zabezpieczenie ludności przed pożarem

Akcja w celu zapobieżenia klęsce wre w całej pełni

Ponowna konferencja w Urzędzie Wojewódzkim

W dniu wczorajszym odbyła się pod przewodnictwem wojewody Jaszczolta w salach reprezentacyjnych urzędu wojewódzkiego ponowna konferencja w sprawie akcji przeciwpowodziowej.

W konferencji tej brali udział: naczelnik wojewódzkiego urzędu bezpieczeństwa p. Adelsstein, naczelnik wydziału opieki społecz-

nej inż. Wojciechowski, naczelnik urzędu zdrowia dr. Skalski, dyr. robót publicznych dr. Sawicki, wojewódzki inspektor straży pożarnej inż. Rusiecki, starosta łaski p. Wallas, starosta sieradzki Jelinek, starosta kolski Słonimski, przedstawiciel Czerwonego Krzyża okręgu łódzkiego pułk. Fogel, oraz przedstawiciel D. O. K. IV.

Zagajając konferencję p. wojewoda zwrócił uwagę na ważność tej akcji należy się spodziewać wylewu rzek, wskutek nagromadzonego lodu, o bardzo grubej warstwie, wskutek czego należy przygotować się do energicznej akcji zapobiegawczej, do akcji czynnej przy zatorach i ratowaniu mostów, rzek Warty, Neru, Prosnys i Pilicy.

Po tym przemówieniu zdawali sprawozdanie poszczególni starostowie z dotychczasowych prac przygotowawczych do akcji przeciw powodziowej na terenach poszczególnych powiatów województwa łódzkiego.

Ze sprawozdań tych wynika, że akcja jest w całej pełni i większa część środków zapobiegawczych jest wykonana i prace postępują naprzód przy oswabdzaniu mostów z okuc lodowych.

W myśl uchwał poprzedniego posiedzenia przygotowywane są schronienia w bezpiecznych miejscach dla ludności, zagrożonych nadbrzeżnych osiedli. Wszędzie powołane są do życia oddziały ratownicze, w skład których w przeważnej części miejscowe straże pożarne, policja i oddziały przysposobienia wojskowego, stojące pod fachowym kierunkiem inżynierów i techników.

Dla zabezpieczenia mostów D. O. K. IV wydelegowało do ważniejszych punktów patroli pionierów, zadaniem których jest czuwanie nad bezpieczeństwem mostów, a także niesienia pomocy w wypadku tworzenia się zatorów.

Wreszcie uchwalono, że Czerwony Krzyż wytoczy opiekę nad ludnością dotkniętą powodzią.

Bank Polski

realizuje kupony listów zastawnych
Tow. Kred. m. Łodzi

Bank Polski zawiadomił Towarzystwo Kredytowe m. Łodzi, że oddziały banku będą realizowały płatne kupony od emitowanych 4, 5, 6 i 8 proc. listów zastawnych bez pobierania od klientów jakiegokolwiek prowizji. Okoliczność ta przyczyni się do spulparyzowania listów zastawnych Tow. Kredytowego m. Łodzi.

Z urzędu zasiłkowego

Magistratu m. Łodzi

Według obliczeń Urzędu Zasiłkowego Magistratu m. Łodzi ogólna liczba osób, pobierających zapomogi doraźne od 28 stycznia do 3 lutego r. b., wynosiła 257, w tem 235 mężczyzn i 22 kobiet. W okresie tym wypłacono zasiłków na ogólną sumę zł. 4.083 gr. 65.

Zasiłki ustawowe pobierało ogółem 12.465 osób, w tem: 9.035 mężczyzn i 3.412 kobiet. Suma wypłaconych zasiłków wynosiła złotych 172.021 gr. 75.

Co usłyszemy dziś przez radio

ŚRODA, 27 lutego.

- 11.56—12.10 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, komunikat lotniczo-meteorologiczny.
- 12.10—13.00 Program dla dzieci wiejskich.
- 13.00—13.15 Komunikaty: rolniczy, meteorologiczny, oraz transmisja z Krakowa notowań giełdy zbożowej krakowskiej.
- 14.50—15.10 Komunikaty: meteorologiczny, gospodarczy i nadprogram.
- 15.35—15.50 Komunikat harserski.
- 15.50—16.45 Koncert z płyt gramofonowych
- 17.00—17.50 Transmisja z Sali Rady Miejskiej.
- 17.55—18.50 Koncert popołudniowy. Orkiestra P. R.
- 18.50—19.10 Rozmaitości.
- 19.10—19.35 Odczyt z działy „Krajoznawstwo” p. t. „Nad dolną Wisłą” — prof. Aleksander Janowski.
- 19.35—19.55 „Skrzynka pocztowa rolnicza”, wypowie inż. Wacław Tarkowski.
- 19.56—20.00 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego.
- 20.10 Koncert solistów.
- 21.35—22.00 Audycja pod tyt. „Chrzest Litwy”, według powieści Ks. Biskupa Bandurskiego (Transm. z Wilna).
- 22.00—22.05 Kom. lotn.-meteor.
- 23.30 — Transmisja muzyki tanecznej.

Nowe tablice ze spisami poległych łodzian

zamienią dawne, prowizorycznie wmurowane w świątyniach

Jak się dowiadujemy, zarząd związku oficerów rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej na terenie O. K. Łódź zamierza w najbliższej przyszłości zastąpić prowizoryczną tablicę ze spisami poległych bohaterów łodzian, wmurowane w świątyniach łódzkich na tablicach marmurowych, wykonane artystycznie.

Zarząd związku oficerów rezerwy, chcąc przyspieszyć realizację, powołał do życia

dwie komisje — propagandową i finansową, których zadaniem będzie przysparzanie środków finansowych niezbędnych na szybkie urzeczywistnienie powziętego przez związek zamierzenia.

Nazwiska osób, które pospieszą z pomocą finansową zarządowi związku oficerów rezerwy, będą wymieniane w akcie erekcyjnym.

Fotografowie w obronie swej zagrożonej egzystencji

Delegacja Zarządów Cechu i Związku Fotografów
wyjechała do Warszawy

Od dłuższego czasu tak Zarząd Cechu Fotografów, jak i Związek Fotografów walczy na terenie łódzkiego okręgu o obronę najżywniejszych spraw, związanych z dalszym rozwojem tego odłamu artystycznego rzemiosła.

Przedewszystkiem chodziło o obniżenie stopy podatkowej, jakiej podlegają zakłady fotograficzne, oraz o pozwolenie otwierania zakładów w niedziele i święta.

Tak w niedziele, jak i święta, to jest dni odczynny, zakłady fotograficzne cieszyłyby się największą frekwencją, atoli miejscowe władze w tej sprawie, jak również w kwe-

stji obniżenia podatków wydały odmowne decyzje.

Wobec tej odmowy Zarządu Cechu i Zw. Fotografów wybrały delegację w osobach: pp. H. Konarzewskiego, Starszego Cechu, oraz H. Weinberga, prezesa Związku Fotografów, którzy wczoraj wyjechali do Warszawy z odpowiednio umotywowanym memorandumem celem przedłożenia takowego w odnośnych ministerstwach.

Przypuszczać należy, że władze centralne ustosunkują się przychylnie do słusznych żądań fotografów, których egzystencja w obecnych warunkach jest bardzo zagrożona.

Z doraźnej pomocy żywnościowo-opałowej korzysta 2.345 osób

Według obliczeń Miejskiego Urzędu Zasiłkowego, prowadzącego akcję doraźnej pomocy żywnościowo-opałowej dla bezrobotnych, do dnia 16 b. m. ilość zarejestrowanych w Urzędzie Zasiłkowym, uprawnionych do korzystania z tej pomocy osób, wynosiła: samotnych 1.004, posiadających małe rodziny — 1.111, posiadających duże rodziny — 230. Ogółem 2.345 osób, należących do kategorii bezrobotnych, którzy nie posiadają prawa do zapomóg i zasiłków ustawowych.

Prócz tego, w myśl uchwały Magistratu, objęto — jak wiadomo — pomocą opałową również bezrobotnych, pobierających zapomogi ustawowe, a posiadających rodziny. Z pośród tej kategorii bezrobotnych Miejski Urząd Zasiłkowy zarejestrował: posiadających małe rodziny — 3.200, średnie rodziny — 1.515, duże rodziny — 87. Ogółem 4.802 osób, z których każda otrzymuje przydział węglowy, w ilości 3 korcy.

Nowelizacja ustawy o zabezpieczeniu bezrobotnych

Praca zagranicą — zaliczana do czasokresu potrzebnego
dla otrzymania świadczeń zabezpieczeniowych

Minister Pracy i Opieki Społecznej przestał na ręce Marszałka Sejmu projekt ustawy, zmieniającej art. 5 i 38 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Dotychczas Minister Pracy i Opieki Społ. mógł w porozumieniu z siedmioma zainteresowanymi Ministrami uchylać sezon martwy, trwający od 15 grudnia do 1 marca, na przeciąg pierwszych sześciu tygodni, czyli do 1 lutego, dzięki czemu robotnicy sezonowi podczas tych sześciu tygodni zapomogi otrzymywali.

Doświadczenie wykazało, że położenie robotników sezonowych podczas całego sezonu martwego jest ciężkie, nadto zaś procedura porozumiewania się z poszczególnymi Ministrami jest formalnością, przewlekającą znacznie załatwianie sprawy, więc według obecnej noweli będzie mógł Minister Pracy

i Opieki Społecznej, w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu, wydawać zarządzenia, uchylające sezon martwy nie tylko na pierwszy 6 tygodni, lecz i na dalszy miesiąc, czyli do 1 marca. Poza to projekt daje możność Ministrowi Pracy i Opieki Społ. w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu wydawania zarządzeń, określających warunki zaliczenia czasu pozostawania w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, położonych zagranicą, do czasokresu 20-tu tygodni (pozostawanie w pracy przez 20 tygodni daje bezrobotnemu prawo do świadczeń).

W ten sposób bezrobotni będą mieli wliczony czas przepracowany zagranicą do czasokresu, potrzebnego dla otrzymywania świadczeń zabezpieczeniowych.

Eksport trzody chlewnej z Polski do Alzacji wywołał wielkie zaniepokojenie wśród Niemców

Państwowy Instytut Eksportowy donosi, że jedna z firm polskich dostawiła do Alzacji kilka wagonów świń bitych.

Niemieccy eksporterzy trzody, którzy mają możliwość dowozu żywej nierogacizny do Strasburga, zaniepokojili się importem polskiego towaru do Alzacji i rzucili znaczni-

sze ilości swego towaru na rynek strasburski, celem obniżenia ceny dla towaru polskiego. Przyszło im to tem łatwiej, iż korzystają z premii eksportowej w wysokości 16 mk. na 100 kg., a koszt transportu do Strasburga względnie do stacji granicznej Kehl są minimalne.

Na wieść o wyroku na Łaniuchę

Szczeciński symuluje obłąd

Morderca Króla pragnie w ten sposób uniknąć zasłużonej kary

Jak już donosiliśmy, Szczeciński na wieść o wyroku skazującym Stanisława Łaniuchę, popadł w silną depresję duchową.

Od wczoraj w zachowaniu Szczecińskiego nastąpił nowy charakterystyczny zwrot. Od samego rana Szczeciński zdradzał silne zdenerwowanie, a około południa popadł w szal, który objawiał się w wymyślaniu dozorców, a gdy przybył naczelnik więzienia, Szczeciński usiłował rzucić się na niego.

Natychmiast władze więzienne osadziły Szczecińskiego w celi karnej, lecz i to nie pomogło, gdyż Szczeciński szalał nadal.

Wreszcie Szczeciński uspokoił się i zaczął prosić dozorcę o pozwolenie widzenia się z naczelnikiem więzienia.

Skoro doprowadzono go do naczelnika więzienia, począł go całować po rękach i przepraszać i sam na siebie miotać przekleństwami.

Powróciwszy do swojej celi, Szczeciński począł się modlić, bijąc głową o ścianę, oskarżając się przy tem głośno.

Po południu nastąpił znów zwrot w zachowaniu się Szczecińskiego, mianowicie zapadł on w ponurę milczenie i na żadne pytania dozorców nie odpowiada, wodząc po celi błędnymi oczami.

Władze więzienne przypuszczają, że mają w tym wypadku do czynienia ze zrezną

symulacją i że Szczeciński chce ich utwierdzić w przekonaniu, iż dostał pomieszania zmysłów.

O powyższych zajściach zawiadomiono prokuratora, który prawdopodobnie podda Szczecińskiego badaniom lekarzy psychiatrów.

2 mlj. zł. winna jest Skarbowi Państwa

Widzewska Manufaktura

Urząd skarbowy wyznaczył licytację za zaległe podatki

Jak się dowiadujemy, Izba Skarbowa w Łodzi naskutek nieuszczenia podatków przez Widzewską Manufakturę, przystępuje do licytacji jej wyrobów.

Na poczet zaległych podatków obrotowego, dochodowego i innych za rok podatkowy 1927 i 1928, wyznaczyła licytację wyrobów Widzewskiej Manufaktury na sumę 2 milionów złotych.

Jak nas informują w sprawie tej ukaże się ogłoszenie w Urzędowym Dzienniku Wojewódzkim.

W związku z tem spodziewany jest ogromny napływ reflektantów, rekrutujących się przeważnie z hurtowników.

Fakt ten wywołał wielką sensację w sferach kupieckich i niepozabawiony jest licznymi komentarzami.

Ku przestrodze naiwnych pańien

Fałszerz weksli w roli narzeczonego

Zapoznanie w pociągu, miłość i gorzkie rozczarowanie

W czerwcu r. ub. Agnieszka Smolarek, zamieszkała w Łodzi przy ul. Kopernika, powracając z Kalisza poznała w pociągu niejakiemu Antoniego Kosowicza, który przedstawił się jej, jako syn zamożnych rodziców.

Ojciec jego, jak opowiadał, jest właścicielem dużego składu manufaktury w Kaliszu.

Po przyjeździe do Łodzi Kosowicz zaprosił Smolarekównę do cukierni, gdzie zawarli oni bliższą znajomość. Po pewnym czasie znajomość ta przerodziła się w gorącą miłość i Smolarekówna została narzeczoną Kosowicza. Została ona zaproszona pewnego razu do Kalisza do rodziców Kosowicza, gdzie była bardzo serdecznie przyjmowana.

Przed kilku dniami Kosowicz znów przybył do Łodzi do swojej narzeczonej, przyczem był bardzo zdenerwowany, a na zapytanie Smolarekówny o przyczynę jego dziwnego stanu, odpowiedział, że ojciec jego potrzebuje 6000 zł., przyczem dał mu weksle do zdyskontowania, których on mimo największych starań nie mógł zdyskontować. Wówczas rodzice Smolarekówny zaproponowali mu, iż oni zdyskontują weksle.

W dniu onegdajszym ojciec Smolarekówny udał się do banku, chcąc zdyskontować weksle z prerażeniem stwierdził, że wszystkie weksle są fałszywe.

P. Smolarek zawiadomił o powyższem policję, która wszczęła poszukiwania za pomysłowym „łowcą posagowym”, które jak dotychczas nie dały żadnego rezultatu.

Echa defraudacji w Konstancynie

Jak już donosiliśmy, w Konstancynie w Magistracie wykryto nadużycia i aresztowano urzędnika Romana Jegera.

Ogólna suma, zdefraudowana przez Jegera, a należąca do wypłat dla bezrobotnych wynosiła 3.395 zł.

Wczoraj z polecenia władz aresztowano również i żonę defraudanta Marję Jegerową, a dalsza rewizja ksiąg ma wykazać jeszcze inne nadużycia defraudanta.

Echa krwawej tragedji rodzinnej

Grabowski zmarł w szpitalu

Onegdaj „Hasło” donosiło o krwawym zajściu na szosie pod Retkinią pomiędzy dwoma szwagrami: Stefanem Golińskim, a Leonem Grabowskim.

Jak się obecnie dowiadujemy, postrzelony przez Golińskiego Grabowski zmarł w szpitalu, św. Józefa, dokąd został przewieziony.

Golińskiego osadzono w więzieniu przy ul. Kopernika.

Zagrody włościńskie w płomieniach

Onegdaj we wsi Łaszew, powiatu wielkiego wybuchł pożar, wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem w oborze, należącej do Jana Owczarka. Pastwą płomieni padła obora i szopa drewniana, w której spłonęły: krowa, cielę, 4 gęsi i 18 kur. Straty wynoszą około 3.000 zł.

Tejże nocy we wsi Popielawy pow. Brzezińskiego, właściciel zagrody Ludwik Kuna, chcąc ogrzać piwnicę z kartoflami zapalił ogień. Wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem zapaliła się piwnica i obora, które padły całkowicie pastwą płomieni. Straty wynoszą również około 3.000 złotych.

Z MIEJSKIEGO KINEMATOGRAFU OŚWIATOWEGO.

Miejski Kinematograf Oświatowy (Wodny Rynek (róg Rokicińskiej) wyświetla od wtorku, dnia 26 b. m. do 4 marca r. b dla dorosłych i młodzieży epopeę filmową nieśmiertelnego dzieła Adama Mickiewicza „Pan Tadeusz”.

Początek seansów dla dorosłych o godz. 18.45 i 21, w soboty i niedziele — o godz. 16.45 — 18.45 i 21.

Początek seansów dla młodzieży o godz. 15 i 17, w soboty i niedziele o godz. 13 i 15.

ODCZYT W MIEJSKIM KINEMATOGRAFIE OŚWIATOWYM.

W środę, dnia 27 b. m., o godz. 7 wieczorem w sali odczytowej Miejskiego Kinematografu Oświatowego wygłosi prof. Zygmunt Hajkowski odczyt p. t. „Pan Tadeusz” Adama Mickiewicza.

Wejście bezpłatne.

Komunikat

Zarząd Oddziału Związku Legionistów Polskich w Łodzi wzywa wszystkich legionistów internowanych w Szczypiornie i Łomży do zgłoszenia się z dokumentami w sekretariacie związku dnia 27 lutego r. b., Gdańska Nr. 57 w godzinach 6—8 wiecz.

Niemogący się zgłosić w powyższym terminie, zechcą nadesłać pod adresem związku następujące dane:

1) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania, 2) zawód obecny i stanowisko, 3) wykształcenie, 4) czas pobytu w Szczypiornie i Łomży, 5) powody zwolnienia z obozu, 6) krótki życiorys i opis działalności.

Rozwój gospodarczy Polski prowadzi przez polskie porty.

Potęgą i przyszłość Polski — na morzu.



TEATR MIEJSKI.

„Hinkeman” z A. Sochą.

grany będzie na przedstawieniach wieczornych jeszcze tylko trzykrotnie: jutro, t. j. w czwartek, w piątek i w sobotę — wszystkie przedstawienia po cenach popularnych.

„Pygmalion” z Węgierko i Jarkowską
grany będzie dziś wieczorem oraz raz jeszcze w niedzielę o godz. 4 po poł.

„Cudowny pierścień”

nowa, czarodziejska bajeczka dla dzieci, odegrana po raz pierwszy w ubiegłą niedzielę, powtórzona będzie w najbliższą niedzielę o godz. 12 w południe po cenach najniższych.

Bilety przez cały dzień w cukierni Gostomskiego.

„Sekretarka Pana Prezesa”

z St. Jarkowską

w odpowiedzi na liczne zapytania dana będzie raz jeszcze i bezwzględnie ostatni w nadchodzącą sobotę o godz. 4 po południu.

Ceny najniższe.

Premjera

„To, co najważniejsze”

W piątek przyszłego tygodnia dana będzie po raz pierwszy świetna sztuka 4-aktowa głośnego pisarza rosyjskiego M. Jewrejnowa „To, co najważniejsze” w reżyserji i inscenizacji Konstantego Tatarskiego, z Janem Bonekim w głównej roli męskiej.

W rolach ważniejszych: Marja Dąbrowska (która w tej sztuce obchodzić będzie jubileusz 45-letniej pracy aktorskiej), Stefania Jarkowska, Ir. Horecka, W. Jakubińska, M. Zabczyńska, Fr. Brodniewicz, J. Chodecki, A. Kliszewski, J. Mroziński, W. Staszewski i J. Winawer.

TEATR KAMERALNY.

„Murzyn Warszawski”

grany będzie dziś wieczorem oraz dwa razy po południu: w sobotę i w niedzielę o godz. 5-ej po poł. Ceny niższe. Po tych przedstawieniach komedia Stonimskiego zejdzie zupełnie z afisza.

„Kokoty z towarzystwa”.

wracają jutro na repertuar i pozostawają będą na afiszu do wtorku przyszłego tygodnia włącznie.

Premjera „Poławiacz cieni”.

W połowie przyszłego tygodnia Teatr Kameralny wystąpi z wysoce interesującą premjerą o wybitnej wartości literackiej i teatralnej. Będzie nią 4-aktowa komedia nieznanego Łodzi francuskiego pisarza J. Sarment'a „Poławiacz cieni”. Reżyseruje i rolę główną odtwarza Al. Węgierko, główną rolę kobiecą — K. Lubieńska.

TEATR POPULARNY

Ogrodowa Nr. 18.

Dziś i jutro o godz. 8,20 wiecz. ostatnie dwa przedstawienia w bieżącym tygodniu pięknej tragedji kochanków werońskich „Romeo i Julia” w 5-ciu aktach 13-tu obrazach Williama Szekspira.

W piątek o godz. 8,20 wieczorem oraz w sobotę i w niedzielę o 4,20 i 8,20 wieczorem bawić będzie publiczność nieodwołalnie ostatnie 5 razy przekomiczny wodewil w 3-ach aktach z prologiem „12 żon Jafeta”, grany kilkadziesiąt razy z olbrzymim powodzeniem. Żywa akcja, efektowne ewolucje i tańce, najnowsze piosenki wywołują bezustanne salwy śmiechu i braw.

Bilety sprzedają kasy teatru przy ulicy Ogrodowej 18 i w kwaciarni B-ci Dymkowskich, Plac Kościelny 4.

„PRZEDSTAWIENIE SZKOLNE”.

Dziś o godz. 4 po południu specjalne przedstawienie dla młodzieży szkół średnich klasycznej tragedji Williama Szekspira „Romeo i Julia”, na którym będzie miała możliwość poznania tego arcydzieła. Niskie ceny biletów od 50 gr. do 1 zł. udostępnią jak najszerszym sferom pobyt w Teatrze. Bilety sprzedaje tylko kasa teatru przy ul. Ogrodowej 18.

TEATR POPULARNY W SALI GEYERA.

Piotrkowska 295.

Od piątku do niedzieli włącznie w Sali Geyera grana będzie tragedja werońskich kochanków „Romeo i Julia” w 5-ciu aktach 13-tu odsłonach.

Cztery te przedstawienia arcydzieła literatury klasycznej ściągną niezawodnie tłumy publiczności.

Bilety w cenie od 50 gr. do 2 zł.

ODCZYT p. t. „USTROJ WŁADZ SOWIECKICH”.

W czwartek, dnia 28 bm. o godzinie 18-ej staraniem Okręgowego Koła Towarzystwa Wiedzy Wojskowej kpt. Tesslar wygłosi odczyt p. t. „Ustrój władz sowieckich”. Odczyt odbędzie się w sali Kasyna Garnizonowego (Aleje Kościuszki 4).

HASŁO SPORTOWE

Krótkie wiadomości sportowe

Zarząd główny Ligi składa się prócz zarządu ścisłego, wybranego na walnym zgromadzeniu, jeszcze z 13 członków, desygnowanych przez kluby. Lista ich przedstawia się następująco: Słowiński (Warta), Eysymont (Garbarnia), Danziger (Turyści), Frenkiel (Polonia), dyr. Kupezyk (Wisła), dr. Wojakowski (Cracovia), Rąbalski (Ł. K. S), dr. Luxemburg (Warszawianka), mjr. Piasecki (Legja).

Brak jeszcze przedstawicieli klubów śląskich i lwowskich.

Wydział Gier i Dyscypliny Ligi ukonstytuował się na pierwszym zebraniu, jak następuje: przewodniczący (wybr. przez walne zgromadzenie), dr. Matuszecki, zastępca mjr. Lepiarz, sekretarz por. Szeremeta.

Goerlitz (IFC) za uderzenie przeciwnika na meczu został zdyskwalifikowany na rok, licząc od dnia 25 lutego, przez co IFC poniesie wielką stratę w tegorocznych mistrzostwach Ligi.

Dochodzenie przeciwko graczom Kochowi, Ralce i Riesnerowi, prowadzone przez specjalną komisję, w składzie: mjr. Izdebski i mjr. Jacheć, zostało definitywnie zakończone i przedstawione zarządowi PZPN-u.

który orzekł, że wyżej wymienieni gracze nie byli uprawnieni do grania w Polonji.

Akta w tej sprawie przesłano do Wydziału Gier i Dyscypliny Ligi, by ten wyciągnął odpowiednie konsekwencje. Nie jest przeto wykluczona zmiana układu w zeszłorocznej tabeli mistrzostw Ligi.

Wyjazd Legji do Egiptu został narazie odłożony, gdyż drużyna egipska naskutek deficytu po meczu z Hungarią nie może obecnie wziąć na siebie kosztów sprowadzenia.

Walne Zgromadzenie

P. T. S. „Bieg”

Dnia 3 marca r. b. w lokalu własnym przy ulicy Karolewskiej Nr. 9 o godz. 10 rano w pierwszym terminie, o godz. 11 w drugim terminie bez względu na ilość obecnych P. T. S. „Bieg”, zwołuje roczne walne zgromadzenie.

Porządek dzienny: 1) zagajenie walnego zgromadzenia, 2) wybór przewodniczącego i sekretarza walnego zgromadzenia, 3) odczytanie protokołu z poprzedniego walnego zgromadzenia, 4) sprawozdanie z działalności ustępującego zarządu, 6) wybór nowego zarządu, 7) wolne wnioski.

Kongres krajoznawczy w Poznaniu

Pierwszy ogólnopolski kongres krajoznawczy odbędzie się w czasie trwania Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu w dniach 12 i 13 lipca r. b. Kongres zwołuje Rada Główna Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.

Obrady kongresu toczyć się będą w gmachu Uniwersytetu Poznańskiego na dwóch posiedzeniach plenarnych oraz na obradach sekcyjnych. Obrady sekcji obejmować będą następujące zagadnienia syntetyczne: 1) krajoznawstwo jako nauka, 2) krajoznawstwo jako popularyzacja wiedzy o kraju, 3) krajoznawstwo w życiu państwowym i społecznym, 4) krajoznawstwo i turystyka, 5) krajoznawstwo i szkoła.

Zgłaszajcie wycieczki na P. W. K.

Do dnia 15-go lutego r. b. zapowiedzieli już swój przyjazd na Powszechną Wystawę Krajową kilkaset wycieczek tak z kraju, jak i zagranicą.

Krajowych wycieczek zgłoszonych jest około 250, w czem ponad 100 wycieczek szkolnych, a reszta z kół rolniczych, handlowych, rzemieślniczych i t. d. Zagranicznych wycieczek zgłoszono już ponad 50, w tem 25 z Ameryki, a reszta z krajów europejskich, jak: Czechosłowacji, Danii, Szwecji, Francji, Belgii, Anglii, Holandji, Szwajcarii, Finlandji i Jugosławji.

Wszystkie wycieczki winny być jaknajmniej zgłaszane do Referatu Kongresów i Zjazdów PWK (Poznań, Grunwaldzka 22) z możliwie dokładnymi ustalonymi datami przyjazdu i odjazdu, jakoteż przypuszczalnej ilości uczestników wycieczek, a to celem zarezerwowania wymaganej ilości kwater.

Film

Kino „Resursa”.

„ZAKAZANA KOBIETA”.

Jetta Goudal jest obecnie jedną z najciekawszych osobistości w tłumie gwiazd filmowych, przewijających się przez ekrany. Jedni uważają, że jest ona niepospolicie piękna, inni — że jest wręcz brzydka, wszyscy jednak są zdania, że jest aktorką o nieprzeciętnych zdolnościach i niewytlumaczonym uroku.

Z tego względu rola „Zakazanej kobiety” doskonale odpowiada warunkom Jetty Goudal. Mściwa i despotyczna, umiejająca równie mocno kochać, jak i nienawidzić, Zitta staje się przyczyną tragicznego rozdzwieku pomiędzy braćmi. Starszy brat, mąż Zitty, posiadacz młodsze go brata o uwięzieniu żony. Nie wiedząc nic o istotnym podłożu sprawy, maltretuje brata i wreszcie omal nie podpisuje nań wyrok śmierci. Tutaj jednak miłość Zitty przewycięża perfidję. Przyznaje się ona do winy i ponosi karę śmierci, ratując w ten sposób ukochanego.

Techniczna strona tego interesującego filmu jest doskonała, obsada drugorzędnych ról staranna.

Nowe przepisy, regulujące godziny handlu

Za przekroczenie przepisów grozi kara do 2,000 złotych i aresztu do 6 tygodni

Jak wiadomo Starosta Grodzki p. Strzeński po odbyciu całego szeregu konferencji z przedstawicielami kupiectwa i innych zawodów, w celu wysłuchania opinii tychże w sprawie wydania rozporządzenia o godzinach handlu na terenie m. Łodzi, wydał w dniu wczorajszym zarządzenie w sprawie określenia godzin handlu i otwarcia zakładów handlowych i innych miejsc zawodowej sprzedaży, oraz zakładów fryzjerskich, kalotechnicznych i fotograficznych.

Rozporządzenie to, które obowiązuje na terenie m. Łodzi od dnia wczorajszego brzmi jak następuje:

„Na zasadzie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych, w porozumieniu z inspektorem pracy III okręgu p. Wojtkiewicza, po wysłuchaniu opinii łódzkiej Rady Miejskiej i przedstawicieli stron zainteresowanych, ustalam czas sprzedaży towarów i otwarcia sklepów, wszelkich innych miejsc zawodowej sprzedaży, oraz zakładów fryzjerskich, kalotechnicznych i fotograficznych na terenie m. Łodzi w sposób następujący:

§ 1. Jatkki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów, w których odbywa się wyłącznie lub przeważająco sprzedaż napojów alkoholowych mogą być otwarte wyłącznie w dniu powszednim od go-

dziny 7-ej rano do godz. 7-ej wieczorem, w soboty dni przedświąteczne wymienione sklepy mogą być otwarte wyłącznie od godz. 8-ej rano do godz. 8-ej wiecz.

§ 2. Restauracje, posiadające świadectwa przemysłowe I-ej kat. mogą być otwarte codziennie od 10-ej rano do godziny 2-ej doby następniej.

§ 3. Restauracje, cukiernie i inne jadalnie, posiadające świadectwa przemysłowe II-ej kat. mogą być otwarte codziennie od 8-ej do 12-ej w nocy.

§ 4. Restauracje, cukiernie, mleczarnie, kawiarnie, piwiarnie, garkuchnie, bary i wszelkie inne jadalnie, które nie zostały wymienione w § 2 i 3 niniejszego zarządzenia mogą być otwarte codziennie od 7-ej rano do 10-ej wieczór.

§ 5. W budkach i kioskach, w których odbywa się sprzedaż do spożycia na miejscu wody sodowej, wód mineralnych, napojów chłodzących, słodczy i owoców, a nie są sprzedawane żadne inne towary, może się odbywać sprzedaż codziennie w okresie od 1-go kwietnia do 30 września włącznie od godz. 9-ej rano do 11-ej wieczór; w okresie zaś od dnia 1-go października do 31 marca włącznie od godz. 9-ej rano do 9-ej wieczór.

§ 6. Sprzedaż uliczna gazet, czasopism, oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać codziennie od 7-ej rano do 11-ej wieczór. Przez sprzedaż uliczną rozumieć nale-

ży sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stołki, skrzynki i t. p. Sprzedaż w kioskach ulicznych, przedmiotów wymienionych w niniejszym paragrafie uważać należy za sprzedaż uliczną, jeżeli w tych samych kioskach nie są sprzedawane żadne inne towary.

§ 7. Sklepy i wszelkie inne miejsca zawodowej sprzedaży, z wyjątkiem zakładów wymienionych w § od 1 do 6 niniejszego zarządzenia mogą być otwarte wyłącznie w dniu powszednim od godziny 9-ej rano do 7-ej wieczór.

§ 8. Sprzedaż uliczna wszelkich towarów, z wyjątkiem przedmiotów, wymienionych w paragrafie 6 niniejszego zarządzenia, może się odbywać wyłącznie w tych godzinach, kiedy te same towary są sprzedawane w sklepach.

§ 9. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte wyłącznie w dniu powszednim, z wyjątkiem dni przedświątecznych od godziny 9-ej rano do 7-ej wieczór, w soboty i w dniu przedświąteczne zakłady te mogą być otwarte od 9-ej rano do 9-ej wieczór.

§ 10. Zakłady fotograficzne mogą być otwarte wyłącznie w dniu powszednim od 9-ej rano do 7-ej wieczór.

§ 11. Mleczarnie, w których jest dokonywana sprzedaż do spożycia na zewnątrz zakładu i kwaciarnie mogą być otwarte w niedziele i dni świąteczne od godz. 7-ej rano do 10-ej rano.

§ 12. Ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy sklepy i inne miejsca zawodowej sprzedaży mogą być otwarte od 1-ej do 6-ej wieczór.

§ 13. W wigilję Bożego Narodzenia i Wielkiej Soboty, wszelkie zakłady wymienione w niniejszym rozporządzeniu mogą być otwarte wyłącznie od godz. 6-ej wieczór.

§ 14. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadalniami, zakładami fryzjerskimi i kalotechnicznymi, lub z przedsiębiorstwami nie podlegającymi mocy niniejszego zarządzenia wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach miejsce sprzedaży towaru musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte, towary zaś muszą być uniedostępnione. W godzinach, kiedy sklepy są zamknięte, w jadalniach dozwolone jest wydawanie towarów tylko do spożycia na miejscu.

§ 15. Zarządzenie niniejsze nie stosuje się do bufetów kolejowych, kolejowych zakładów fryzjerskich i wszelkich innych miejsc zawodowej sprzedaży znajdujących się w obrębie dworców kolejowych.

§ 16. Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem ustaw ochronnych w zakresie zatrudnienia pracowników najemnych, w szczególności ustawy pracy w przemyśle i handlu, oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

§ 17. Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną karze przewidzianej w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku, grzywną do 2000 złotych i aresztem do 6 tygodni, stosowanej w drodze postępowania karno-administracyjnego. Kara grzywny w razie niemożności ściągnięcia, zostanie zamieniona na karę aresztu zastępczego do 4-ch tygodni. W razie powtórzenia przekroczenia niniejszego zarządzenia, w ciągu roku, licząc od dnia poprzedniego ukarania, stosowana będzie kara bezwzględnie aresztu.

§ 18. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia jego ogłoszenia.

Upadłość firmy „Sz. Lewensohn”

Sąd polecił aresztować nieuczciwego kupca

Szaja Lewensohn prowadził przy ul. Nowomiejskiej 10 handel skór pod firmą „Sprzedaż Skór — Szaja Lewensohn” i pozostawał w stosunkach handlowych z firmą „Fabryka Garbarska S. Brzeziński” przy ul. Aleksandrowskiej 166, biorąc od niej towar na rachunek otwarty, jak również na weksle długoterminowe, bo aż blisko na okresy 6-miesięczne.

W ten sposób pozostał on winien wyżej wspomnianej firmie z rachunku otwartego około 4,000 zł. oraz z 3-ch weksli niezaprotestowanych 1500 zł.

Nie dość na tem, bo z innymi firmami Lewensohn również pozostawał w stosunkach handlowych i wystawił 13 weksli na ogólną sumę 6890 zł., których, gdy zbliżył się termin płatności nie wykupił, narażając przez to ostatniego żyra Teodora Karscha — ulica Zgierska 104, na straty.

Na dodatek jeszcze Lewensohn, jako żyrant, puszczał w obieg piśmienne oświadczenia, w których zobowiązywał się weksle te zwrócić wystawcy bezpłatnie, co jest niemożliwe i szkodliwe w stosunkach handlowych, gdyż wystawca w takich wypadkach zawsze jest majątkowo nieodpowiedzialny.

Terminy płatności tych weksli przypadają w miesiącach: z 3 weksli w listopadzie, a z pozostałych w grudniu.

W dniu 20 grudnia r. ub. gdy do płatności pozostało jeszcze 10 weksli z własnego wystawienia, każdy po 500 i 600 zł. i pozostałe zaopatrzone żyrem jego, Lewensohn zamknął swój sklep i zdołał się ukryć przed wierzycielami.

Z tego powodu adw. Józef Osiecki w imieniu Teodora Karscha i firmy „Fabryka Garbarska S. Brzeziński” zwrócił się do Sądu w dniu 25 lutego r. b. z żądaniem ogłoszenia Lewensohnowi upadłości, jak również o osadzenie go w areszcie dla dłużników, ze względu na wybitne cechy złośliwego bankructwa.

Sąd na posiedzeniu w dniu 26 lutego r. b. pod przewodnictwem wiceprezesa Żukwy w asystencji S. H. Gługli i Rosenbauma ogłosił upadłość Szaj Lewensohnowi, przyczem niesumienne go polecił zaaresztować.

Sędzią Komisarzem został mianowany Sędzia Handlowy Rosenbaum, a kuratorem adw. Wilhelm Hofmokl.

Chwilę otwarcia upadłości oznaczył Sąd na 7 listopada r. ub.

Dbajmy o rozwój gospodarczy Polski

Łatwo się zapalamy, ale też łatwo gaśnieć. — Dzięki tej właściwości naszego charakteru narodowego potrafimy zasypiać wobec spraw najbardziej nas obchodzących, a nawet mających dla Polski — jako państwa — zasadnicze znaczenie. — Tak się rzecz też ma obecnie z troską o ugruntowanie fundamentów gospodarczych dla naszej niepodległości politycznej: Niewątpliwie jest, że stosunki ekonomiczne odgrywają coraz większą rolę w życiu politycznym narodów. Rząd nasz w zrozumieniu tej doniosłości poświęca im lwią część swych prac. — Niejednokrotnie też wypowiedział się że rozwój gospodarczy państwa naszego w wielkiej mierze zależy od tego, — jak obywatele jego rozumieją konieczność żywej współpracy i jak przy niej wytrwają. Aczkolwiek pod wpływem jaskrawo występującego ujemnego bilansu handlowego w roku ubiegłym, poszliśmy za wezwaniem Rządu i podjęliśmy wyjątkową pracę nad jego poprawą, to jednak skoro tylko deficyt bardzo znacznie się obniżył i brakło bodźca koniecznego, powstały płomień zapału zgasł i obecnie już nawet zamierzamy spać snem błogim.

Czy w takich okolicznościach można mówić o współpracy społeczeństwa nad wprowadzeniem naszego organizmu gospodarczego na zdrowe tory rozwoju.

W życiu gospodarczym musi być program i chociaż powoli, ale stopniowo i stale trzeba doń zmierzać. Wszelka zaś bezplanowość

— nawet przeprowadzana z największym wysiłkiem raczej szkodzi, niż dodatnio nań wpływa.

Nie wolno też dorywczo tylko pracować nad poprawą bilansu. Praca społeczeństwa jako wytwórcy musi zmierzać do tego, by z pomocą rządu rozwinąć do najbardziej możliwych granic eksport nasz i oprzeć go na trwałej koniunkturze.

Praca zaś społeczeństwa jako konsumenta winna przynajmniej tak długo trwać, dopóki bierność naszego bilansu handlowego będzie zagrozała normalnemu rozwojowi życia gospodarczego.

Skoro tedy Rząd dokłada starań, by rozwinąć eksport (badania koniunktur, eksportowych, premje, narady radców handlowych), skoro nasze sfery gospodarcze także wykazują więcej inicjatywy. To jednak nie znaczy, że społeczeństwo może spać snem błogim. Zanim bowiem podjęte wysiłki sprawią dodatnie rezultaty, zanim się one ustalą, to społeczeństwo może odegrać skuteczną rolę.

Nie wolno więc zasypiać. Musimy stale pamiętać, że ciężar na nas obowiązek popierania wytwórczości krajowej.

W imię zaś tego obowiązku powinniśmy nawet ponieść pewną ofiarę przy zaspakajaniu naszych potrzeb. — Tę ofiarę od nas konieczność ugruntowania podstaw ekonomicznych dla naszej niepodległej państwowości.

Pierwszeństwo tedy w konsumpcji naszej musimy dawać produktowi krajowemu

Nie wolno nam kupować produktu zagranicznego — skoro istnieje produkt krajowy, choćby nawet nieco gorszy. Dalej nawet, uważam, iść musimy. Skoro niema produktu krajowego, ale możemy na mocy prawa substytucji zaspokoić potrzebę, to bezwarunkowo powinniśmy to uczynić. Mam tu na myśli chociażby naprz. kwestję ryżu. W roku ubiegłym skonsumowaliśmy go za 70 milionów zł. — Czy nie moglibyśmy, robiąc ofiarę, zaspokoić tychże potrzeb kaszą, zwłaszcza, że dzisiaj młynarstwo polskie wyrabia ją w bardzo dobrym gatunku. Rząd nasz nawet specjalnie w tym kierunku chce nas poprowadzić, ograniczając działalność łuszczarni ryżu, a dążąc do podniesienia jakości kasz. Atoli zasadniczy głos w tych poczynaniach ma społeczeństwo. Rozważmy to, bo mamy tu jasny przykład, jak przy naszej dobrej woli i zrozumieniu zadań, możemy w tej pozycji zyskać nie tylko 70 milionów, ale daleko więcej. — takich zaś przykładów można by przytaczać więcej.

Słowem, nie możemy żadną miarą zbierać się do snu... Przed nami staje konieczność podjęcia dalszych wysiłków nad aktywizacją bilansu handlowego. — Los Polski i nasz osobisty interes żądają od nas nawet ofiar i te złożymy musimy. — Musimy w obecnej chwili ograniczyć nasz import zbędny i szczególnie popierać produkt krajowy.

Ks. Dr. A. Roszkowski

Sekretarz Łódzkiego Towarzystwa Przyjaciół Wytwórczości Krajowej.

GEŁDY

Zyto 35.00—35.50
 Pszenica 46.50—47.00
 Jęczmień browarny 34.75—35.75
 Jęczmień na kaszę 32.50—33.50
 Owies jednolity 33.75—34.75
 Groch Victoria 68.00—80.00
 Groch polny 42.00—50.00
 Rzepak 87.00—89.00
 Koniczyna czerwona 140.00—170.00
 Koniczyna biała 240.00—290.00
 Seradela 57.00—60.00
 Łubin niebieski 23.00—25.00
 Mąka pszenna 65 proc. 67.00—70.00
 Mąka żytnia 70 proc. 49.00—50.00
 Otręby żytnie 24.00—24.50
 Otręby pszenne średnie 26.50—27.50
 Otręby pszenne grube 28.50—29.50
 Kuchy lniane 48.00—49.00
 Kuchy rzepakowe 39.00—40.00
 Obroty mafe. — Usposobienie spokojne
 Ceny rozumieją się za 100 kg. parytet wagon Warszawa.

ZWYCZAJE NOCLEGOWE U DZIKICH

Różnoraki sposób snu w poszczególnych krajach

Różnice między ludami i rasami sięgają czasem tak daleko, iż nawet sposób snu jest w poszczególnych krajach różny. W znacznej mierze wywiera na to wpływ całość życia danego ludu.

Buszmeni śpią pokurczeni, aby możliwie najmniejszą powierzchnię ciała wystawić na wpływy zewnętrzne. Weddowie śpią w ten sposób, że najstarszy z rodziny z łukiem i siekierą zajmuje miejsce w środku, dzieci i młodzieńcy rodzący kładą się tuż przy nim w ścisłym zetknięciu (dla ciepła), reszta zaś rodziny — w pewnym oddaleniu, w formie pierścienia.

Murzyni australijscy śpią przytuleni do siebie, obejmując się rękami i nogami, aby się wzajemnie jaknajlepiej ogrzać.

Ciekawą ilustracją dla moralności ludów pierwotnych są zwyczaje, panujące wśród mieszkańców wyspy Fernando Poo, którzy budują osobne chaty do spania dla dziewcząt i chłopców. Inaczej radzą sobie resztki ple-

mion indyjskich, żyjących w zbiorowych mieszkaniach.

W każdym takim mieszkaniu żyje jeden szczepek, mieszkanie jednak składa się z 4-ch działów. W jednym śpią wdowy i panny; w drugim — wdowcy i nieżonaci; w trzecim — dzieci; w czwartym — pary małżeńskie. Oddział dla par małżeńskich składa się z pojedynczych cel.

Jeszcze inaczej spijają malajowie i polinezyjczycy. Prawo zwyczajowe wymaga tam, aby kawalerowie posiadali „domy” oddzielne, poza rodziną, i tam spędzali noc.

A że kawalerskim domem znakomicie może być najprostszy nawet szałas, prawo to nie jest dla stanu kawalerskiego zbyt do- kuczliwe.

ŻONY LUDZI GENJALNYCH

giną w świetle ich sławy

Żony ludzi genialnych giną w świetle ich blasku zapomniane i nieznane. Podobny los spotyka żonę G. B. Shawa. Jej panięskie nazwisko było Szarlotta Frances Payne - Townsheud, znane powszechnie, dzięki jej rzetelnej pracy w opiece społecznej.

Pracą tą żyła, stwarzając liczne organizacje, które jeszcze dzisiaj wspominają z dumą nazwisko „dzielnej założycielki. Kiedy poznała Bernarda Shawa, był sobie skromnym dziennikarzem, który dzięki swemu zawodowi uległ okaleczeniu. Miss Payne - Wownsheud zaopiekowała się nim, wyleczyła go zupełnie. W roku 1898 pobrali się młodzi.

Shaw był znowu w pełni sił i tak usytuowany finansowo, że rzucił pracę dziennikar-

ską i poświęcił się zupełnie twórczości literackiej.

Shaw opowiada chętnie o zabawnym wydarzeniu, jakie go spotkało w urzędzie stanu cywilnego. Na świadków poprosił dwu swych przyjaciół, dzisiaj bardzo znanych literatów. Obaj ubrali się w strój elegancki, Shaw zaś przyszedł na ceremonię tą w zwykłym ubraniu spacerowym i nie wyglądał wcale uroczyście. To samo musiał być myśliciel urzędnik stanu cywilnego, bo koniecznie chciał zrobić parę z narzeczoną Shawa i jednego z świadków, i z trudem tylko zdołał wytlumaczyć mu, że szczęśliwym oblubieńcem jest właśnie Shaw.

Kto panią Shaw pozna, ten będzie oczarowany jej ujumującym usposobieniem. Jest ona inteligentną panią domu i umie mężowi dom umilać, a przyjaciół wita i przyjmuje z takim wylaniem i gościnnością, że kto raz był w Whitehallu, wraca tam z prawdziwą przyjemnością.

Cicha, wytworna atmosfera domu, w którym Rodin obok Dürera czują się jak u siebie, którego ściany pełne są podobizn Nietzschego, Strindberga i Descartesa stanowi bajeczne wyrównanie dla wybuchowego temperamentu Shawa. Żona jest jego stałą towarzyszką, podąża śladem jego myśli i z niezwykłym entuzjazmem gotowa zawsze zamie- nić jego idee.

Pozatem oddaje się pracom literackim. Jest doskonałą tłumaczką. Przetłumaczyła z francuskiego na angielskie wszystkie dramaty Briouxa, co było dla niej pracą niemałą.

Z lubością spisuje wszelkie przypadkowe wynurzenia swego męża, za co jej kiedyś wdzięczne będzie pokolenie późniejsze. Wynurzenia te, często wielkoduszne sentencje, staną się później nieocenionym materiałem dla biografów jako wewnętrzna jego charakterystyka.

Właśnie, że wypowiedziane mimochodem i że Shaw niema pojęcia o notowaniu ich przez żonę, posiadać będą tam więcej ową wartość najosobistszą, zbliżającą nas do czło- wieka i twórcy więcej, niż wszelkie może je- go dzieła.

Urlopów małżeńskich

domagają się dla siebie kobiety rumuńskie

Rumuńska Liga Kobiet wystąpiła w tych dniach z żądaniem, które wkraczałoby w dziedzinę humorystyki, gdyby nie powaga, z jaką stawiają je piękne panie z Bukaresztu.

Liga żąda dla żon Rumunów miesięcznego wycieczynku od obowiązków małżeńskich raz do roku.

Liga Kobiet Rumuńskich twierdzi, że jeżeli każda pracownica, czy to biurowa, czy fabryczna, ma prawo dopominać się raz do roku urlopu wypoczynkowego, to dlaczego tego prawa miałyby być pozbawioną żona,

matka, gospodyni i wychowawczyni dzieci w jednej osobie, jaką jest każda małżonka Rumuńska.

Liga powiedziała, że rozpocznie agitację na terenie rumuńskiego parlamentu i na terenie międzynarodowym.

Powstało pytanie, co będzie gdy męż- czyżni się zrzeszą i zażądamy również... urlopu na cały miesiąc od swych kochanych mał- żonek.

Jak już prawa, to jednakowe dla wszyst- kich.

Kości przedhistorycznego olbrzyma Transwaalu

Odnalezione resztki przewieziono do muzeum w Pretorji

„Times” donosi z Pretorji o doniosłym od- kryciu ludzkich kości, wykopanych w kamie- niolomach Sprigboku, w zachodnim Trans- waalu.

Odkrycia dokonano podczas wykopania resztek gigantycznego bizona zaginionej ra- sy. Jest to — jak donosi londyński organ — najważniejsze odkrycie, jakie dotąd doko- nano w Południowej Afryce.

Resztki odnalezione zdają się należeć do człowieka olbrzymiego wzrostu — potężnie rozwiniętego — nie mającego żadnej stycz- ności z rasą ludzką żyjącą w Transwaalu. Mimo, iż byłoby jeszcze nie na czasie okre- ślenie do jakiego pierwotnego ugrupowania ludzkiego mogły należeć odnalezione resztki można już zgóry twierdzić, że są one typu paleolitycznego z Cro — Magnon (Francja), choć dalsze badania wykażą prawdopodob-

nie, iż człowiek z Springbok żył długo przed człowiekiem z Cro — Magnon.

Nie jest prawdopodobne, aby można przy- łączyć pochodzenie resztek z najbardziej prymitywnym okazem, pochodzącym z Ro- dezji. Uwydatnia to wyrósł nieznaczna części nadczołowej, podczas gdy z drugiej stro- ny jest raczej mała dolna szczęka. Zęby są zupełnie zniszczone i podobne do człowieka odnalezionego poprzednio w Rodezji.

Znaleziono większą część czaszki i kilka kości ramion. Brak części kości pacierzowej i ud. Ślady załamania czaszki i innych kości nasuwają przypuszczenie tragedii myśliw- skiej. Człowieka zmiotł i roztrącił ol- brzym bizon — śmiertelnie przez niego pora- niony.

Odnalezione resztki przewieziono nara- zie do muzeum w Pretorji.

Kino „SŁOŃCE”

ul. Napłórkowskiego 28 (dawn. St.-Zarzewska)
Dojazd tramwajami Nr. 3 i 4.

Od wtorku, dnia 26 do 4 marca 1929 r.

Wspaniały, pełen olśniewających pomysłów film — pod tytułem:

Miasmo tysiąca uciech

Podług powieści ARNOLDA BENNETT

W rolach głównych:

Paweł Richter i Claire Rommer

Początek seansów o godz. 5, w soboty o 3 ej w niedzielę o godz. 1. Uwaga: W niedzielę na 1. seans od 1—3 wszystkie miejsca po 40 gr. Dojazd tramwajami 3 i 4.

Młoda kukułka

i jej przyrodne rodzeństwo

Bardzo ciekawe doświadczenia poczynił mr. F. Gillet z młodu kukułką, chowającą się w gnieździe czajki. Jeszcze ślepy intruz powyrzucał z gniazda niewygodne mu przybra- ne rodzeństwo. Uczony powkładał je z po- wrotem i przyglądał się, jak kukułka niestrud- zenie powtarzała 45 razy to samo, wypycha- jąc swych towarzyszy.

Wobec tego rozszerzył Gillet gniazdo i podzielił je na dwie części; w jedną włożył niezgodną kukułkę, a w drugiej umieścił resz- tę młodych ptaszek. Stare ptaki wycho- wały wszystkie własne młode i kukułkę tak- że. Kukułka, posiadając własną część gnia- zda, nie próbowała już dokuczać drugim.

Jeszcze jedną historję kukułczą podaje pewne pismo angielskie. Mr. Henry William- son włożył świeżo zniesione jajko kukułcze do gniazda szpaka. Szpaki wylęły się pier- wsze, a mimo to młodsza kukułka rzuciła się na nie, próbując wszelkimi siłami stać się panem gniazda i powyrzucać wspólnych mieszkańców.

Ale słabsza, musiała ustąpić i tolerować swych braci. I w tym wypadku para szpaków wychowała swoje dzieci i kukułkę.

List z Berlina

5,000,000 mieszkańców. Rekordowe miasto. Co się widzi na ulicach? Pamiętniki Lorda d'Abernon.

(Korespondencja własna)

Berlin, w lutym 1929 r.

U progu Nowego Roku liczył Berlin cze- tyry i ćwierć miliona mieszkańców. Ambicją Berlińczyków jest cyfra 5 milionów, do któ- rej chcą dociągnąć w ciągu bieżącego roku. Trzecia co do rozmiarów stolica świata w porównaniu z Paryżem zakasowała dawno Paryż i Londyn i konkuruje już teraz z Nowym Jor- kiem.

Porównanie między Berlinem a Nowym Jorkiem nasuwa się znacznie łatwiej, niż po- równanie z Paryżem lub Londynem. Właści- wości charakteru, formy, zewnętrzne Bu- siness przedewszystkiem, wielki ruch na ulicach, nadzwyczajne urządzenia dla regu- lowania tego ruchu — oto cechy wspólne.

Przoduje jednak Berlin na punkcie czystości, która zaniedbana w czasach wojen- nych i powojennych teraz znów jest jedną z głównych oznak, a zarazem zalet Berlina. Do porównania ze Stanami skłania też zbrod- niczość i dziwne rozrastanie się podziemnego świata, przypominające również wzory ame-

rykańskie. Ostatnie zajścia i proces towarzy- stwa „Immertreu” rzuciły dość ciekawe światło na ten świat podziemny.

Na ulicach Berlina krąży publiczność wy- twornie i, o dziwo, ze znacznie większym smakiem ubrana, niż ongi. Przepelnienie na wszelkich wytwornych balach, po select ho- telach i lokalach i po mniej select „Dielen”, w okolicy Kurfürstendammu.

Natomiast wystawiane życie nocne Berli- na jest bezgranicznie nudne i rozczarowanie brzmi w opowiadaniu każdego cudzoziemca, którego wciągnięto w „Betrieb” nocnych za- baw lub zaprowadzono na sławne „Nacht- tänze”, rozrywkę dla naiwnych obcych, w których nagie i chude tancerki wywołują ra- czej politowanie niż zachwyty. Policja wy- zbywszy się swej Schnoddrigkeit, udziela in- formacji i wskazówek z niebywałą u Prusa- ka grzecznością.

Są i tacy, którzy twierdzą, że zmiana ta charakteryzuje nie tylko policję, ale i cały naród, nabierający powoli śiętkości i ge-

mütlichkeit swoich południowych braci. Ale takie twierdzenie nie wydaje się opartem na głębszym znawstwie szerszych warstw.

Powszedni błąd cudzoziemców, że naród cały sądzą z małego skrawka całości, z ja- kim wchodzi w styczność. Ten sam błąd po- pełnia w swoich pamiętnikach (tom I od Spa aż do Ropallo) Lord d'Abernon, pierwszy przy rządzie republiki niemieckiej w roku 1920 akredytowany ambasador Jego Brytyj- skiej Mości.

Zna on Niemcy z literatury, z kółka dypl- omatycznego, a sądzi według polityków i woj- skowych, z którymi się stykał. Brak mu szerszego poglądu na cały wojenny świat „repu- blikańskich Niemiec”. A szkoda wielka, bo sędziwy Lord posiadał niezwykłą jak na an- gielskiego dyplomata żyłkę obserwacyjną i niektóre jego spostrzeżenia są nader trafne.

Zwraca uwagę na drobiazgowość, grun- towność nieraz śmieszna i na nadętość mowy niektórych sfer niemieckich. Podchwytuje ta- kie powiedzenie niemieckiego studenta: „Co do mnie uzależniam ocenę jakiejś istoty ludz- kiej od tego, czy posiada ona właściwy sto- sunek do zagadnień wszechświata”. Albo podnosi dumę niektórych uczestników wiel- kiej wojny, chełpiących się, że walczyli „tyl- ko przeciw Anglikom” nie z nienawiści, broń Boże, ale z zamiłowaniem do specjalizacji.

Dyplomata angielski, który przybył do Berlina gdy jeszcze nie przebrzmiało ostat-

nie „Gott strafe England” miał zadanie na- der trudne. Miał uprzytomnić Niemcom, że „żywi nie powinni tracić nadziei i że w po- wrotnej ich drodze na stanowisko między cy- wilizowanymi narodami Anglja poda im po- mocną rękę.

Z punktu widzenia angielskiego szło mu również o to, by uchronić Niemcy przed bolszewizmem, lub sojuszem z Sowiecami, a równocześnie nie dopuścić do takiego poro- zumienia między Francją a Niemcami, któ- reby mogło zaszkodzić prestige angielskie- mu na kontynencie.

D'Abernon podołał nielada zadaniu, gdy potrafił wyrobić sobie zaufanie u wszystkich prawie stronnictw politycznych niemieckich i gdy do niego, jak do spowiednika, spieszyli wszyscy od Breitscheidta do Wastarpa wy- wnętrając swe żale. To też pamiętniki jego przyniosły niejednemu rozczarowanie, bo po- mimo wszelkiej dyplomatycznej ostrożności ze słów Lorda przebija wiele gorzkiej praw- dy.

W pamiętnikach widać wielką chęć zro- zumienia nowego otoczenia i nowej epoki. Ale ma się wrażenie, że szlachetny Lord przeciw czasem jest zaskoczony stosunkami w powojennej „dyplomacji”, np. gdy notuje powiedzenie młodej małżonki jednego z za- granicznych reprezentantów: „Pobraliśmy się dwa lata temu, ale żyliśmy ze sobą już od czterech lat!”

M. K.



...Młodość

potrafi
odrodzić...
ale
częścię
zgubić
mężczyznę...

Na stokach Cyfadel
S. O. S.
wkrótce kino „CZARY”

KINO 1118
MIMOZA
 Kilińskiego 176.
 Początek punktualnie o godz. 5.30
 w sobotę, o 4 pp., niedz. o 3 pp.

Od wtorku, dnia 26 lutego do poniedziałku, dnia 4 marca 1929 r. włącznie
 Niebawą tragedję nieznanego żołnierza ilustrować potężny dramat ludzkich namiętności
GEHENNA ZDRADZONEGO MĘŻA
 Największy arcydzielnik obecnego sezonu! Perła produkcji kinematograficznej!
 Role główne odtwarzają: słynna chinka „Li, z „Niewolnicy z Szanghaju”
 Agnes Peterson Mozzuchinowa, Hr. Agnes Esterhazy, oraz posągowo piękny Hans Stuve.

Następny program:
John Barrymore
i Camilla Horn
 w arcyfilmie p. t.
„BURZA”

Kino RESURSA
 Kilińskiego Nr. 123.
 Od wtorku, dnia 26-go lutego do poniedziałku, dnia 4-go marca r. b. włącznie
 Wielki film o miłości i zdradzie!
 Potężny dramat erotyczny z życia Europejczyków w Saharze p. t.
Zakazana kobieta
 W rolach głównych:
 piemienna, namiętna, nienasycona **JETTA GOUDAL** w otoczeniu urodziwych amantów
J. Schildkraut i rasowy **W. Varkonyj**
 władca serc niewieścich
 Początek seansów w dni powszednie o g. 5,30, 7,15 i 9;
 w dni świąteczne o godz. 3, 5, 7 i 9. 1127

Sklep galanterji
 ozdób wojskowych, policyjnych strażackich i uczniowskich
K. JAROCIŃSKIEJ
 KONSTANTYNOWSKA № 57
 1297 (dawniej Piotrkowska 121)

Na 6 miesięcy
 na spłaty ratami Aparaty Radio od 3 do 6 lamp. IYLKO polskiego wyrobu.
 Cena aparatów: 3 lampowy 150 zł.
 " " 4 " " 350 " "
 " " 5 " " 600 " "
 " " 5 lamp, opancerz. 700 zł.
POLSKIE RADIO
 Inż. KRZYŻANOWSKI i S-ka
 1365 Andrzejka Nr. 4.

Poraunia Wenerologiczna
 Lekarzy Specjalistów ul. Zawadzka Nr. 1.
 Czynna od 8 rano do 9 wiecz. w niedziele i święta 9 — 2 pp. od 11—12 i 2—3 pp. przyjmuje kobieta lekarz, leczenie chorób wenerycznych, moczopłciowych i skórnych.
 Badanie krwi i wydzielin na syfilis i tryper.
 Niemoc płciowa: Konsultacje z neurologiem i urologiem.
Gabinet Świątło-Leczniczy
 Kosmetyka lekarska.
 Oddzielna poczekalnia dla kobiet.
PORADA 3 zł. 1111

LECZNICA
 lekarzy specjalistów przy Górnym Rynku
PIOTRKOWSKA № 294, tel. 22-83
 przy przystanku tramwajów państwowych czynna od 10 rano do 7 wiecz. w niedziele i święta do 2 po poł. Wszystkie specjalności i dentystryka. Kąpiele świetlne, lampa kwarcowa, elektryczna, Roentgen, szczepienia, analizy (mocz, krew, płocin, wydzielin), operacje, opatrunki, wizyty na miasto.
Porada 4 złote
Porada dentystryczna i wenerologiczna 3 zł.
 dla chor. skórnych, wenerycznych i niemocy płciowej

Dr. med. Niewiażski
 ul. Andrzeja 5, tel. 59-40
 Choroby skórne, weneryczne moczopłciowe i niemoc płciowa
 Elektryzacja. Naświetlanie lampą kwarcową. Badanie krwi i wydzielin.
 Przyjmuje od 8—10 rano i od 5—9 wiecz. w niedziele i święta od 9—1 r.
 Dla pań oddzielna poczekalnia.
Doktor WOŁKOWYSKI
 Cegielniana 25. Tel. 26-87
 SPECJALISTA chorób skórnych i wenerycznych.
 Elektroterapia. Leczenie lampą kwarcową. Badanie krwi i wydzielin.
 Przyjmuje od godz. 8—10, 12—2 i 4—9, 967 w niedziele i święta 9—1
 Dla pań od 4—5 oddzielna poczekalnia.

Dr. med. Niewiażski
 ul. Andrzeja 5, tel. 59-40
 Choroby skórne, weneryczne moczopłciowe i niemoc płciowa
 Elektryzacja. Naświetlanie lampą kwarcową. Badanie krwi i wydzielin.
 Przyjmuje od 8—10 rano i od 5—9 wiecz. w niedziele i święta od 9—1 r.
 Dla pań oddzielna poczekalnia.

Dr. med. Niewiażski
 ul. Andrzeja 5, tel. 59-40
 Choroby skórne, weneryczne moczopłciowe i niemoc płciowa
 Elektryzacja. Naświetlanie lampą kwarcową. Badanie krwi i wydzielin.
 Przyjmuje od 8—10 rano i od 5—9 wiecz. w niedziele i święta od 9—1 r.
 Dla pań oddzielna poczekalnia.

Dr. med. H. LUBICZ
 Cegielniana 43. Tel. 41-32
Powrócił
 Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych.
 Naświetlanie lampą kwarcową.
 Przyjmuje od godz. 8 do 10 rano i od godz. 5—8 wiecz. 365
 Dla pań od 3—5 oddzielna poczekalnia

Bacność!
 Bocian się zbliża, czy masz już białą niemowlęcą?
 Do nabycia u
I. FRYMERA
 Piotrkowska 75
 Filja: Piotrkowska 148. 1156

Do akt № 1092 1928 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi I rewiru powiatu Łódzkiego, Bronisław Dembowski, zamieszkały w Łodzi przy ul. Przejazd Nr. 86, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że dn. 5 marca 1929 roku od godz. 10-ej rano będzie dokonana publiczna licytacja ruchomości, należących do Oskara Hoffmanna i składających się z mebli, ocenionego na sumę 1150 zł.
 Licytacja będzie dokonana w Zgierz, ul. Dąbrowskiego
 Łódź, d. 20 lutego 1929 r.
 KOMORNIK B. Dembowski.

Do akt № 1640 1928 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi XV rewiru, zamieszkały w Łodzi, przy ulicy Radwańskiej 3, na zasadzie art. 1030 Post. cyw., ogłasza że w dniu 8 marca 1929 r. od godz. 10 rano, w domu № 275, przy Piotrkowskiej odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Salomona i Geni małż. Altman składającą się z mebli, oszacowanych na zł. 1075.
 Spis rzeczy i szacunek tychże przedrzany być może w dniu licytacji.
 R. Sakitari

Do akt № 935 1928 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi XV rewiru, zamieszkały w Łodzi, przy ulicy Radwańskiej 3 na zasadzie 1030 art. Ust. Post. cyw., ogłasza, że w dniu 3 marca 1929 r. od godz. 10-ej rano w domu Nr. 257, przy ul. Piotrkowskiej odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Karola i Anny małż. Kwasniewskich, składających się z mebli i inn. oszacowanych na zł. 625.
 Spis rzeczy i szacunek tychże przedrzany być może w dniu licytacji.
 KOMORNIK R. Sakitari.

Do akt № 277 1929 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, XV rewiru, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Radwańskiej 3, na zasadzie 1030 art. Post. cyw. ogłasza, że w dniu 8 marca 1929 roku, od godz. 10-ej z rano w domu № 168, przy ul. Wólczańskiej odbędzie się licytacja ruchomości, należących do firmy „Mydiopol” właśc. Szlaba Rzechta, składających się z maszyny do pisania, oszacowanych na zł. 750.
 Spis rzeczy i szacunek tychże przedrzany być może w dniu licytacji.
 KOMORNIK R. Sakitari.

Sztuczne kwiaty
 wykonywa
 b. pracownica firmy W. Woelfle
 po cenach konkurencyjnych
 ul. 6-go sierpnia 22, m. 26.

Potrzebni chłopey
 do sprzedaży i roznoszenia gazet. Zgłaszać się z kaucją 10 zł. do adm. „Hasła” Piotrkowska 15.

Dr. med. 1305
S. Neumark
 powrócił
 Choroby skórne i weneryczne
 Leczenie lampą kwarcową
 ul. Moniuszki 5
 Telefon 70-50.
 Przyjmuje od 11—1 i od 5—8.
 Panie od 5—6.

Do akt. № 265
Ohwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi XV rewiru zamieszkały w Łodzi przy ul. Radwańskiej № 3 na zasadzie art. 1030 Post. Cyw., ogłasza, że w dniu 8 marca 1929 r. od godz. 10 rano w domu № 166 przy ul. Wólczańskiej, odbędzie się licytacja ruchomości należących do Ludwika Schmittera składających się z mebli, oszacowanych na zł. 965
 Spis rzeczy i szacunek tychże przedrzany być może w dniu licytacji.
 KOMORNIK R. Sakitari.

Do akt. № 218 1929 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi XV rewiru, zamieszkały w Łodzi przy ul. Radwańskiej № 3, na zasadzie art. 1030 Post. Cyw. ogłasza, że dn. 8 marca 1929 roku w domu № 57 przy Rzgowskiej odbędzie się licytacja ruchomości należących do Zygmunta Fryczye składających się z pianina, oszacowanych na zł. 1000
 Spis rzeczy i szacunek tychże przedrzany być może w dniu licytacji
 KOMORNIK R. Sakitari.

Do akt. № 1863 1928 r., 114 1929 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, XV rewiru, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Radwańska № 3 na zasadzie art. 1030 Post. Cyw., ogłasza że w dniu 8 marca 1929 r. od godz. 10 rano w domu № 2, przy ul. Czerwonej odbędzie się licytacja ruchomości należących do Józefa Jonskiego, składających się z samonodu, oszacowanych na zł. 4000
 Spis rzeczy i szacunek tychże przedrzany być może w dniu licytacji.
 KOMORNIK R. Sakitari.

Udziałam lekcji języka francuskiego: konwersacja, literatura, Sienkiewicz 52 m. 36

Kupno i sprzedaż
Biżuterja
 zegarki na raty, ceny gotówkowe „Preciosa”. Piotrkowska № 123, w podwórzu. 1270

Potrzebny
 czeledek stolarski zaraz, Cegielniana № 115 699
Potrzebna
 zdoła bufetowa z kaucją do restauracji, Kilińskiego 78, Macielski. 1355

Dr. med. Rózaner
 Dzielna № 9, Tel. 28-98
POWRÓCIŁ
 Choroby skórne weneryczne i moczopłciowe.
 Przyjmuje od 8—10 i od 5—8. Leczenie lampą kwarcową. Oddzielna poczekalnia dla pań. Dla pań od 3—5 pp.

Do akt № 198 1929 r.
Ogłoszenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, Jan Jabczyk, przy ul. Południowej 20, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 7-go marca 1929 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ulicy Stary-Rynek № 13 odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do Chila Ornera i składających się z mebli domowych, oszacowanych na sumę 430
 Łódź, d. 18 lutego 1929 r.
 KOMORNIK Jan Jabczyk.

Do akt № 199 1929 r.
Ogłoszenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi 2-go rewiru zamieszkały w Łodzi, przy ul. Południowej 20, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że w dniu 8 marca 1929 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ul. Główniej pod № 22, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do Alfonsa Grundta dawniej firmy „Grundt i Szretter”, składających się z maszyny żakardowej do wyrobu swetrów wraz z motorem, ocenionych na sumę 1200 złotych.
 Łódź, dn. 25 lutego 1929 r.
 KOMORNIK B. Pingielski

Do akt № 207, 288 i 356 1929 r.
Ogłoszenie.
 Komornik V rewiru Sądu Grodzkiego w Łodzi, Leon Wąsowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Wólczańskiej 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 7-go marca 1929 roku, od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ulicy Kilińskiego 44, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Dawida Hendelesa i składających się z różnych mebli lampy oksydowanej i pianina, oszacowanych na sumę zł. 2900
 Łódź, d. 26 lutego 1929 r.
 KOMORNIK L. Wąsowski.

Do akt. Nr. 299 1929 r.
Ogłoszenie.
 Komornik V rewiru Sądu Grodzkiego w Łodzi, Leon Wąsowski, zamieszkały w Łodzi, przy ulicy Wólczańskiej 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 12 marca 1929 roku od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ul. Cegielnianej 51, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do firmy „Frote”, w. Tobjusz Rozenblatt i składających się z ręczników, oszacowanych na sumę zł. 480
 Łódź, dnia 18-go lutego 1929 r.
 KOMORNIK L. Wąsowski.

Do akt. № 91 1929 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi I-go rewiru powiatu Łódzkiego Bronisław Dembowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Przejazd 86, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że w dniu 4-go marca 1929 r. od godz. 10-ej rano, będzie dokonana publiczna licytacja ruchomości, należących do Adolfa Zejmiana i składających się z konia ocenionych na sumę zł. 400.
 Licytacja będzie dokonana we wsi Antoniew - Sikawa, gm. Nowosolna.
 Łódź, dn. 24 stycznia 1929 r.
 KOMORNIK B. Dembowski.

Do akt № 198 1929 r.
Ogłoszenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, 2-go rewiru, Bronisław Pingielski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Południowej 20, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw., ogłasza, że w dniu 8 marca 1929 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ul. Główniej № 25 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do Alfonsa Grundta dawniej fir. Grundt i Szretter składających się z 3-ech maszyn do wyrobu swetrów, ocenionych na sumę 1200
 Łódź, dnia 25-go lutego 1929 r.
 KOMORNIK B. Pingielski

Do akt. № 283 1928 r.
Ogłoszenie.
 Komornik V rewiru Sądu Grodzkiego w Łodzi Leon Wąsowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Wólczańskiej 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 7-go marca 1929 r. od godz. 10-ej rano, będzie dokonana publiczna licytacja ruchomości, należących do Władysława Kolskiego i składających się z mebli i różnych narzędzi kowalskich, ocenionych na sumę zł. 820.
 Licytacja będzie dokonana we wsi Antoniew - Sikawa, gm. Nowosolna
 Łódź, d. 20 lutego 1929 r.
 KOMORNIK B. Dembowski.

Do akt. № 982 1928 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi I rewiru, powiatu Łódzkiego, Bronisław Dembowski, zamieszkały w Łodzi przy ul. Przejazd 86, na zasadzie art. 1030 U. P. C., ogłasza, że d. 4-go marca 1929 r. od godz. 10-ej rano, będzie dokonana publiczna licytacja ruchomości, należących do Władysława Kolskiego i składających się z mebli i różnych narzędzi kowalskich, ocenionych na sumę zł. 820.
 Licytacja będzie dokonana w Zgierz, ul. Dąbrowskiego
 Łódź, d. 20 lutego 1929 r.
 KOMORNIK B. Dembowski.

Do akt. № 91 1929 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi I-go rewiru powiatu Łódzkiego Bronisław Dembowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Przejazd 86, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że w dniu 4-go marca 1929 r. od godz. 10-ej rano, będzie dokonana publiczna licytacja ruchomości, należących do Adolfa Zejmiana i składających się z konia ocenionych na sumę zł. 400.
 Licytacja będzie dokonana we wsi Antoniew - Sikawa, gm. Nowosolna.
 Łódź, dn. 24 stycznia 1929 r.
 KOMORNIK B. Dembowski.

Do akt. № 91 1929 r.
Obwieszczenie.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi I-go rewiru powiatu Łódzkiego Bronisław Dembowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Przejazd 86, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że w dniu 4-go marca 1929 r. od godz. 10-ej rano, będzie dokonana publiczna licytacja ruchomości, należących do Adolfa Zejmiana i składających się z konia ocenionych na sumę zł. 400.
 Licytacja będzie dokonana we wsi Antoniew - Sikawa, gm. Nowosolna.
 Łódź, dn. 24 stycznia 1929 r.
 KOMORNIK B. Dembowski.